2026/715

30.3.2026.

UREDBA (EU) 2026/715 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 11. ožujka 2026.

o dizajnu Europske unije

(kodificirani tekst)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 118. prvi stavak,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([1]),

budući da:

(1) Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 ([2]) značajno je izmijenjena nekoliko puta ([3]). Radi jasnoće i racionalnosti tu bi uredbu trebalo kodificirati.

(2) Uredbom Vijeća (EZ) br. 6/2002 stvoren je poseban sustav zaštite dizajna specifičan za Europsku zajednicu, sada Europsku uniju, kojim je od tada osigurana zaštita dizajna na razini Unije usporedno sa zaštitom dizajna dostupnom na nacionalnoj razini u državama članicama u skladu s njihovim nacionalnim zakonodavstvima o zaštiti dizajna koja su usklađena na temelju Direktive 98/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([4]).

(3) Poboljšana zaštita industrijskog dizajna ne potiče samo doprinos pojedinih dizajnera ukupnoj kvaliteti postignuća Unije na tom području, već također potiče i inovacije i razvoj novih proizvoda i ulaganje u njihovu proizvodnju.

(4) Posljedično, dostupniji sustav zaštite dizajna prilagođen potrebama unutarnjeg tržišta ključan je za industrije Unije.

(5) Od uspostavljanja sustava dizajna Zajednice sada dizajna Europske unije (dizajn „EU-a”) pokazalo se da su pojedinačni dizajneri i poduzeća s područja Unije i iz trećih zemalja prihvatili taj sustav te je on postao uspješna i održiva dopuna ili alternativa zaštiti dizajna na nacionalnoj razini država članica.

(6) Nacionalni sustavi zaštite dizajna ipak su i dalje potrebni za pojedinačne dizajnere i poduzeća koji svoj dizajn ne žele zaštiti na razini Unije ili koji ne mogu dobiti zaštitu na razini Unije, iako nisu suočeni s nikakvim preprekama za dobivanje nacionalne zaštite. Svaka osoba koja traži zaštitu dizajna trebala bi moći odlučiti kakvu vrstu zaštite želi dobiti, neovisno o tome je li riječ o nacionalnom pravu dizajna u jednoj državi članici ili više njih, isključivo o dizajnu EU-a ili o oba navedena slučaja.

([1]) Stajalište Europskog parlamenta od 10. veljače 2026. (još nije objavljeno u Službenom listu)] i odluka Vijeća od 26. veljače 2026.
([2]) Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Europske unije (SL L 3, 5.1.2002., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/6/oj). Originalni naslov bio je „Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice”. Izmijenjen je Uredbom (EU) 2024/2822 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 o dizajnu Zajednice i stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 2246/2002 (SL L, 2024/2822, 18.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2822/oj).
([3]) Vidjeti Prilog II.
([4]) Direktiva 98/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o pravnoj zaštiti dizajna (SL L 289, 28.10.1998., str. 28., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/71/oj).

(7) Nacionalne zakone i prakse trebalo bi u odgovarajućoj mjeri usuglasiti sa sustavom dizajna EU-a kako bi se, u najvećoj mogućoj mjeri, utvrdili jednaki uvjeti za registraciju i zaštitu dizajna u cijeloj Uniji. Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) („Ured”), središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica i Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo trebali bi to dopuniti daljnjim naporima za promicanje konvergencije praksi i alata u području dizajna na temelju okvira suradnje utvrđenog u Uredbi (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]).

(8) Kao dopuna upravljanju sustavom dizajna EU-a, od presudne je važnosti da Ured na odgovarajući način promiče taj sustav u cilju podizanja razine osviještenosti i boljeg razumijevanja mogućnosti, vrijednosti i koristi od dobivanja i upotrebe zaštite dizajna na razini Unije.

(9) Od uspostavljanja sustava dizajna Zajednice, zbog napretka informacijskih tehnologija došlo je do pojave novih dizajna koji nisu utjelovljeni u fizičkim proizvodima. Stoga bi trebalo proširiti definiciju proizvoda koji ispunjavaju uvjete za zaštitu dizajna kako bi se jasno obuhvatili proizvodi utjelovljeni u fizičkom obliku, proizvodi prikazani u grafičkom obliku ili proizvodi vidljivi iz prostornog rasporeda predmeta namijenjenih oblikovanju unutarnjeg ili vanjskog okruženja. U tom kontekstu trebalo bi prepoznati da animacija obilježja proizvoda, primjerice kretanje ili prijelaz, može doprinijeti izgledu dizajna, osobito kad je riječ o dizajnima koji nisu utjelovljeni u fizičkom obliku.

(10) Kako bi se osigurala pravna sigurnost, primjereno je predvidjeti da se zaštita dizajna dodjeljuje nositelju prava, putem registracije dizajna EU-a, za ona obilježja dizajna proizvoda, u cijelosti ili djelomično, koja su vidljivo prikazana u prijavi za registraciju takvog dizajna i koja su objavom učinjena dostupnima javnosti.

(11) Iako obilježja dizajna proizvoda trebaju biti vidljivo prikazana u prijavi za registraciju dizajna EU-a, ona ne moraju biti vidljiva u nekom određenom trenutku ili u nekoj određenoj situaciji upotrebe kako bi se na njih primjenjivala zaštita dizajna. Izuzeće od tog načela trebalo bi primjeniti na zaštitu dizajna sastavnih dijelova složenog proizvoda koji moraju biti vidljivi pri uobičajenoj upotrebi tog proizvoda.

(12) Procjena o tome ima li određeni dizajn individualni karakter treba se temeljiti na tome razlikuje li se ukupni dojam ostavljen na upućenog korisnika koji promatra dizajn jasno od ukupnog dojma koji na takvog korisnika ostavlja skupnost postojećih dizajna, uzimajući u obzir prirodu proizvoda na koji je dizajn primijenjen ili u kojem je on sadržan, a posebno industrijski sektor kojemu on pripada i stupanj slobode dizajnera u razvoju dizajna.

(13) Tehnološke inovacije ne bi trebale biti sputavane priznavanjem zaštite dizajna obilježjima koja su isključivo uvjetovana tehničkom funkcijom. Podrazumijeva se da to ne znači kako dizajn mora imati estetsku vrijednost. Isto tako, ne bi se trebala sprečavati interoperabilnost proizvoda različitih proizvođača proširenjem zaštite na dizajn mehaničkih spojeva. Posljedično, obilježja dizajna koja su iz tih razloga isključena iz zaštite ne bi trebalo uzimati u obzir kako bi se ocijenilo ispunjavaju li ostala obilježja dizajna uvjete za zaštitu.

(14) Mehanički spojevi složenih proizvoda mogli bi unatoč tome biti važan element inovativnih značajki složenih proizvoda i predstavljati glavno tržišno postignuće te stoga biti prikladni za zaštitu.

(15) Dizajn EU-a trebao bi, što je više moguće, služiti potrebama svih industrijskih sektora u Uniji.

(16) Neki od tih sektora proizvode velik broj dizajna za proizvode koji često kratko vrijeme opstaju na tržištu i za koje zaštita bez tereta registracijskih formalnosti predstavlja prednost dok im je trajanje zaštite manje značajno. S druge strane, postoje industrijski sektori koji cijene prednosti registracije zbog veće pravne sigurnosti koju ona pruža i koji traže mogućnost dužeg trajanja zaštite koje odgovara predvidljivom tržišnom opstanku njihovih proizvoda.

([5]) Uredba (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL L 154, 16.6.2017., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1001/oj).

(17) To zahtijeva dva oblika zaštite, od kojih je jedan kratkoročni neregistrirani dizajn, a drugi dugoročni registrirani dizajn.

(18) Registrirani dizajn EU-a zahtijeva održavanje registra u koji će se unositi sve prijave koje zadovoljavaju formalne uvjete i kojima je dodijeljen datum podnošenja („registar dizajna EU-a”). Taj registracijski sustav u načelu se ne bi trebao temeljiti na materijalnopravnom ispitivanju u odnosu na zahtjeve za zaštitu prije registracije, zadržavajući minimum uvjeta za registraciju i drugih postupovnih opterećenja za podnositelje prijava.

(19) Dizajn EU-a ne bi trebalo štititi osim ako je dizajn nov i osim ako također posjeduje individualni karakter u odnosu na druge dizajne.

(20) Također je potrebno dopustiti dizajneru ili njegovom pravnom sljedniku da proizvode koji sadržavaju dizajn, testiraju na tržištu prije nego što odluče je li zaštita kakvu pruža registrirani dizajn EU-a poželjna. U tu je svrhu potrebno predvidjeti da otkrivanje dizajna od strane dizajnera ili njegovog pravnog sljednika ili zlouporaba otkrivanja tijekom razdoblja od 12 mjeseci prije datuma podnošenja prijave za registraciju dizajna EU-a ne bi trebali štetiti procjeni novosti ili individualnog karaktera predmetnog dizajna.

(21) S obzirom na sve raširenu primjenu tehnologija 3D ispisa u raznim područjima industrije, među ostalim s pomoću umjetne inteligencije, kao i posljedične izazove za nositelje prava dizajna u pogledu djelotvornog sprečavanja nezakonitog kopiranja vlastitih zaštićenih dizajna, primjereno je predvidjeti da stvaranje, preuzimanje, kopiranje i stavljanje na raspolaganje svakog medija ili softvera kojim se snima dizajn za potrebe reproduciranja proizvoda kojim se povređuje zaštićeni dizajn čini upotrebu dizajna za koju bi trebalo biti potrebno odobrenje nositelja prava.

(22) Radi osiguravanja zaštite dizajna i djelotvornog suzbijanja krivotvorenja te u skladu s međunarodnim obvezama Unije u okviru Svjetske trgovinske organizacije (WTO), a posebno u skladu s člankom V. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (GATT) o slobodi provoza i, u pogledu generičkih lijekova, Deklaracijom iz Dohe o Sporazumu TRIPS i javnom zdravlju, usvojenom na ministarskoj konferenciji WTO-a 14. studenoga 2001., nositelj registriranog dizajna EU-a trebao bi imati pravo spriječiti treće strane da u trgovačkom prometu u Uniju unose proizvode iz trećih zemalja koji se na njezinu području ne puštaju u slobodan promet ako je, bez odobrenja nositelja prava, u tim proizvodima sadržan dizajn istovjetan odnosno u bitnome istovjetan registriranom dizajnu EU-a ili ako je na te proizvode primijenjen dizajn koji je istovjetan odnosno u bitnom istovjetan registriranom dizajnu EU-a.

(23) U tu bi svrhu nositeljima registriranog dizajna EU-a trebalo biti dopušteno da spriječe ulazak proizvoda kojima se povređuje pravo i stavljanje takvih proizvoda u sve carinske situacije, među ostalim i kad takvi proizvodi nisu namijenjeni za stavljanje na tržište Unije. Carinska tijela trebala bi se pri provedbi carinskih kontrola koristiti ovlastima i postupcima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([6]), među ostalim na zahtjev nositeljâ prava. Carinska tijela osobito bi trebala provoditi relevantne kontrole na osnovi kriterijâ analize rizika.

(24) Kako bi se potreba za osiguravanjem djelotvornog izvršavanja prava dizajna uskladila s potrebom za izbjegavanjem otežavanja slobodnog odvijanja trgovine zakonitim proizvodima, pravo nositelja registriranog dizajna EU-a trebalo bi prestati ako tijekom postupka pokrenutog pred sudom za dizajn Europske unije („sud za dizajn EU-a”), koji je nadležan za donošenje meritorne odluke o tome je li došlo do povrede dizajna EU-a, deklarant ili posjednik proizvodâ može dokazati da nositelj registriranog dizajna EU-a nema pravo zabraniti stavljanje proizvodâ na tržište zemlje krajnjeg odredišta.

([6]) Uredba (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL L 181, 29.6.2013., str. 15., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/608/oj).

(25) Isključiva priroda prava priznatih registriranim dizajnom EU-a u skladu je s većom pravnom sigurnošću koju on pruža. Međutim, primjereno je da neregistrirani dizajn EU-a predstavlja samo pravo sprečavanja kopiranja. Zaštita se stoga ne može proširiti na proizvode koji su rezultat dizajna koje je neovisno osmislio drugi dizajner. To se pravo također mora proširiti na trgovinu proizvodima u kojima je sadržan dizajn kojim se vrši povreda.

(26) Provedba tih prava prepušta se nacionalnim zakonima. Stoga je potrebno predvidjeti neke osnovne jedinstvene sankcije u svim državama članicama. Te bi sankcije trebale omogućiti zaustavljanje povrede prava bez obzira pod kojom je nadležnošću zatražena zaštita.

(27) Isključiva prava koja proizlaze iz registriranog dizajna EU-a trebala bi podlijegati odgovarajućem skupu ograničenja. Uz radnje koje se poduzimaju privatno i u nekomercijalne svrhe i radnje koje se poduzimaju u eksperimentalne svrhe, dopuštena upotreba trebala bi obuhvaćati radnje reprodukcije u svrhu citiranja ili podučavanja, referencijalnu upotrebu u kontekstu komparativnog oglašavanja te upotrebu u svrhu komentiranja, kritike ili parodije, pod uvjetom da su takve radnje u skladu s praksom poštene trgovine i ne utječu na nepropisan način na uobičajeno iskorištavanje dizajna. Ako treće strane upotrebljavaju registrirani dizajn EU-a u svrhu umjetničkog izražavanja, to bi se trebalo smatrati poštenim sve dok je u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini. Nadalje, pravila o dizajnu EU-a trebala bi se primjenjivati tako da se osigura potpuno poštovanje temeljnih prava i sloboda, posebno slobode izražavanja.

(28) Direktivom (EU) 2024/2823 Europskog parlamenta i Vijeća ([7]) usklađuju se zakonodavstva država članica u pogledu upotrebe zaštićenog dizajna kako bi se dopustio popravak složenog proizvoda radi vraćanja njegova prvobitnog izgleda, ako je dizajn primijenjen na proizvod ili sadržan u proizvodu koji čini sastavni dio složenog proizvoda o čijem izgledu ovisi zaštićeni dizajn sastavnog dijela. U skladu s time smatralo se da bi prijelazna klauzula o popravku koja je prethodno utvrđena u Uredbi (EZ) br. 6/2002 trebala postati trajna odredba. S obzirom na to da se učinak koji se tom klauzulom o popravku nastoji postići sastoji od toga da prava registriranog i neregistriranog dizajna EU-a postanu neizvršiva ako se dizajn sastavnog dijela složenog proizvoda upotrebljava u svrhu popravljanja složenog proizvoda radi vraćanja njegova prvobitnog izgleda, klauzula o popravku trebala bi biti jedan od obrambenih mehanizama protiv povrede prava dizajna EU-a iz ove Uredbe. Nadalje, radi dosljednosti s klauzulom o popravku utvrđenom u Direktivi (EU) 2024/2823 i kako bi se osiguralo da je opseg zaštite dizajna ograničen samo na to da se nositelje prava dizajna spriječi da zapravo ostvare monopol na proizvod, potrebno je izričito ograničiti primjenu klauzule o popravku utvrđene u ovoj Uredbi na sastavne dijelove složenog proizvoda o čijem izgledu ovisi zaštićeni dizajn. Uz to, kako bi se osiguralo da se potrošače ne dovodi u zabludu i da mogu donijeti utemeljenu odluku o konkurentskim proizvodima koji se mogu upotrijebiti za popravak, trebalo bi izričito utvrditi da se proizvođač ili prodavač sastavnog dijela koji nije propisno obavijestio potrošače o trgovačkom podrijetlu proizvoda koji se treba upotrijebiti za popravljanje složenog proizvoda i identitetu proizvođača tog proizvoda ne može pozvati na klauzulu o popravku. Te podrobne informacije trebale bi se pružiti jasnom i vidljivom oznakom na proizvodu ili, ako to nije moguće, na njegovu pakiranju ili u dokumentu priloženom uz proizvod te bi trebale uključivati barem žig pod kojim se proizvod stavlja na tržište i ime proizvođača.

(29) U cilju očuvanja djelotvornosti liberalizacije poslijeprodajnog tržišta rezervnih dijelova koja se želi postići ovom Uredbom i u skladu sa sudskom praksom ([8]) Suda Europske unije proizvođač ili prodavač sastavnog dijela složenog proizvoda, kako bi mogao iskoristiti izuzeće od zaštite dizajna povezano s klauzulom o popravku, dužan je u skladu s obvezom postupanja s dužnom pažnjom odgovarajućim sredstvima, posebno ugovornim sredstvima, osigurati da daljnji korisnici predmetne sastavne dijelove ne namjenjuju za upotrebu koja nije popravak radi vraćanja prvobitnog izgleda složenog proizvoda. Međutim, time se od proizvođača ili prodavača sastavnog dijela složenog proizvoda ne bi trebalo zahtijevati da objektivno i u svim okolnostima zajamči da dijelove koje proizvodi ili prodaje krajnji korisnici u konačnici stvarno upotrebljavaju isključivo u svrhu popravka radi vraćanja prvobitnog izgleda tog složenog proizvoda.

([7]) Direktiva (EU) 2024/2823 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o pravnoj zaštiti dizajna (SL L, 2024/2823, 18.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2823/oj).

([8]) Presuda Suda od 20. prosinca 2017., *Acacia Srl/Pneusgarda Srl i Audi AG i Acacia Srl i Rolando D'Amato/Dr. Ing. h.c.F. Porsche AG*, spojeni predmeti C-397/16 i C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992.

(30) Svaka treća osoba koja može dokazati da je u dobroj vjeri, čak i u komercijalne svrhe unutar Unije, počela upotrebljavati dizajn uključen u opseg zaštite registriranog dizajna EU-a i koji nije kopija ovog potonjeg, ili je u tu svrhu obavila ozbiljne i učinkovite pripreme, može imati pravo na ograničeno korištenje tog dizajna.

(31) Kako bi se olakšalo stavljanje proizvoda sa zaštićenim dizajnom na tržište, osobito od strane malih i srednjih poduzeća („MSP-ovi”) i pojedinačnih dizajnera, i kako bi se podigla razina osviještenosti o sustavima registracije dizajna koji postoje i na razini Unije i na nacionalnoj razini, nositeljima prava dizajna i onima koji imaju njihovu suglasnost trebalo bi osigurati mogućnost upotrebe općeprihvaćene obavijesti koja se sastoji od znaka Ⓓ

(32) Jedan je od osnovnih ciljeva ove Uredbe da bi postupak za stjecanje registriranog dizajna EU-a trebao predstavljati minimalni trošak i poteškoću za podnositelje prijave, kako bi ga se učinilo lako dostupnim za MSP-ove kao i za samostalne dizajnere.

(33) Prijavu za registrirani dizajn EU-a trebalo bi biti moguće podnijeti samo Uredu. Kako bi se olakšalo pružanje informacija i administrativnih smjernica podnositeljima prijava u vezi s postupkom registracije dizajna EU-a, primjereno je da Ured i središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica i Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo u tu svrhu međusobno surađuju na temelju okvira suradnje utvrđenog u Uredbi (EU) 2017/1001.

(34) U tu je svrhu od ključne važnosti osigurati odgovarajuća sredstva kako bi se omogućio jasan i točan prikaz svih dizajna koji je prilagodljiv tehničkom napretku u vezi s vizualizacijom dizajna i potrebama industrije Unije. Kako bi se isti grafički prikaz mogao upotrijebiti za prijave za dizajn u jednoj ili više država članica i za prijave za registrirani dizajn EU-a, od Ureda, središnjih ureda za industrijsko vlasništvo država članica i Ureda Beneluksa za intelektualno vlasništvo trebalo bi zahtijevati da međusobno surađuju na uspostavi zajedničkih normi za formalne zahtjeve koje prikaz mora ispunjavati.

(35) Oni industrijski sektori koji proizvode velik broj vjerojatno kratkotrajnih dizajna unutar kratkih vremenskih razdoblja od kojih bi samo neki mogli naposljetku postati komercijalnima, prednost će dati upotrebi neregistriranog dizajna EU-a. Nadalje, ti sektori također imaju potrebu za lakšom upotrebom registriranog dizajna EU-a. Dakle, ta bi potreba bila zadovoljena mogućnošću kombiniranja više dizajna u jednoj višestrukoj prijavi. Međutim, s dizajnima sadržanima u višestrukoj prijavi moglo bi se postupati neovisno jedan od drugoga u svrhe ostvarivanja prava, ugovora o licenciji, stvarnih prava, ovrhe, stečajnog postupka, odricanja, produženja zaštite, prijenosa prava, odgode objave ili proglašavanja ništavosti.

(36) Radi veće učinkovitosti također je primjereno olakšati podnošenje višestrukih prijava za registrirani dizajn EU-a tako da se podnositeljima dopusti objedinjavanje dizajna u jednoj prijavi, a da pritom ne podliježu uvjetu da svi proizvodi u kojima bi dizajn trebao biti sadržan ili na koje ga se namjerava primijeniti moraju pripadati istom razredu Lokarnske klasifikacije uspostavljene Lokarnskim sporazumom o ustanovljenju međunarodne klasifikacije za industrijski dizajn, potpisanim u Locarnu 8. listopada 1968. Međutim, trebalo bi predvidjeti najveći dopušteni broj kako bi se izbjegla moguća zloupotreba podnošenja višestrukih prijava.

(37) Uobičajena bi objava nakon registracije dizajna EU-a u nekim slučajevima mogla uništiti ili ugroziti uspjeh komercijalne aktivnosti koja uključuje dizajn. Rješenje u takvim slučajevima jest mogućnost odgode objave unutar nekog razumnog razdoblja.

(38) Vođenje postupka prijava koji se tiče valjanosti registriranog dizajna EU-a na jednom mjestu uštedio bi troškove i vrijeme u usporedbi s postupcima koji uključuju različite nacionalne sudove.

(39) Potrebno je osigurati zaštitne mehanizme uključujući i pravo žalbe žalbenom vijeću, i naposljetku Sudu. Ovakav bi postupak pomogao razvoju jedinstvenog tumačenja uvjeta koji se odnose na valjanost dizajna EU-a.

(40) Radi učinkovitosti i pojednostavnjenja postupka obavješćivanje i priopćavanje trebali bi se odvijati isključivo elektronički. Neovisno o tome, važno je da Ured pruži odgovarajuće tehničke smjernice i pomoć, i na internetu i izvan njega, kako bi se olakšala upotreba elektroničkih sredstava i spriječio digitalni jaz.

(41) Mogućnost učinkovite provedbe zaštite prava koja proizlaze iz dizajna EU-a na čitavom području Unije je od ključne važnosti.

(42) U parničnom postupku treba što je više moguće izbjegavati „biranje sudova”. Stoga je potrebno utvrditi jasna pravila međunarodne nadležnosti.

(43) Ovom se Uredbom ne isključuje primjena zakona o industrijskom vlasništvu ili ostalih odgovarajućih zakona država članica kao što su i zakoni koji se odnose na zaštitu dizajna stečenog registracijom ili oni koji se odnose na neregistrirani dizajn, žigove, patente i korisne modele, nepošteno tržišno natjecanje ili građansku odgovornost, na dizajne zaštićene dizajnom EU-a.

(44) S obzirom na uznapredovalo usklađivanje zakonodavstva Unije o autorskom pravu primjereno je u ovoj Uredbi utvrditi načelo kumulativne zaštite na temelju ove Uredbe i na temelju zakonodavstva o autorskom pravu tako da se dopusti da dizajni zaštićeni pravima dizajna EU-a budu zaštićeni kao autorska djela, pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi iz zakonodavstva o autorskom pravu.

(45) S obzirom na ključnu važnost iznosa pristojbi koje se plaćaju Uredu za funkcioniranje sustava zaštite dizajna EU-a i njegov komplementarni odnos s nacionalnim sustavima dizajna iznose tih pristojbi primjereno je odrediti izravno u ovoj Uredbi, u prilogu. Iznose pristojbi trebalo bi utvrditi na razini kojom se osigurava i da prihodi od pristojbi u načelu budu dostatni za uravnoteženi proračun Ureda i da sustav dizajna EU-a i nacionalni sustavi dizajna paralelno postoje i nadopunjuju se, uzimajući u obzir, među ostalim, veličinu tržišta obuhvaćenog dizajnom EU-a i potrebe MSP-ova.

(46) Kako bi se osiguralo da Ured djelotvorno, učinkovito i brzo ispita i registrira prijave za dizajn EU-a, upotrebljavajući postupke koji su transparentni, temeljiti, pošteni i pravični, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije (UFEU) kako bi se ova Uredba dopunila navođenjem pojedinosti o postupku za izmjenu prijave.

(47) Kako bi se osiguralo da se registrirani dizajn EU-a može proglasiti ništavim na djelotvoran i učinkovit način, u okviru transparentnog, temeljitog, poštenog i pravičnog postupka, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi se ova Uredba dopunila utvrđivanjem postupka za proglašavanje ništavosti registriranog dizajna EU-a.

(48) Kako bi se omogućilo da žalbena vijeća djelotvorno, učinkovito i u cijelosti preispitaju odluke Ureda u okviru transparentnog, temeljitog, poštenog i pravičnog postupka, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi se ova Uredba dopunila utvrđivanjem pojedinosti o žalbenim postupcima ako su u postupcima koji se odnose na dizajn EU-a potrebna odstupanja od odredaba utvrđenih u delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 73. Uredbe (EU) 2017/1001.

(49) Kako bi se osiguralo neometano, djelotvorno i učinkovito funkcioniranje sustava dizajna EU-a, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi se ova Uredba (EZ) dopunila utvrđivanjem zahtjevâ u pogledu pojedinosti o usmenom postupku i detaljnih aranžmana za izvođenje dokaza, detaljnih aranžmana za dostavljanje obavijesti, načina komuniciranja i obrazaca kojima se trebaju koristiti stranke u postupku, pravila o izračunavanju i trajanju rokova, postupaka za opoziv odluke ili brisanje upisa iz Registra dizajna EU-a, detaljnih aranžmana za nastavak postupka te pojedinosti o zastupanju pred Uredom.

(50) Kako bi se osigurao djelotvoran i učinkovit ustroj žalbenih vijeća, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi se ova Uredba dopunila utvrđivanjem pojedinosti o ustroju žalbenih vijeća ako je u postupcima koji se odnose na dizajn EU-a potrebno odstupanje od delegiranih akata donesenih u skladu s člankom 168. Uredbe (EU) 2017/1001.

(51) Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ([9]). Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

(52) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji za utvrđivanje pojedinosti o prijavama, zahtjevima (eng. requests), potvrdama, zahtjevima (eng. claims), propisima, obavijestima i svim drugim dokumentima u skladu s relevantnim postupovnim zahtjevima uspostavljenima ovom Uredbom te za utvrđivanje najvećih stopa za stvarno nastale troškove koji su bitni za postupke, pojedinosti o objavama u Službenom glasniku dizajna Europske unije i Službenom listu Ureda, detaljnih aranžmana za razmjenu informacija između Ureda i nacionalnih tijela, detaljnih aranžmana u vezi s prijevodom popratne dokumentacije u pisanim postupcima i točnih vrsta odluka koje treba donijeti jedan član odjelâ za poništaje. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([10]).

(53) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog autonomije sustava dizajna EU-a koji je neovisan o nacionalnim sustavima oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Dizajn EU-a

1. Dizajn koji ispunjava uvjete utvrđene u ovoj Uredbi u daljnjem se tekstu naziva „dizajn Europske unije” („dizajn EU-a”).

2. Dizajn se štiti:

(a) „neregistriranim dizajnom EU-a”, ako je učinjen dostupnim javnosti na način predviđen ovom Uredbom;

(b) „registriranim dizajnom EU-a”, ako je registriran na način predviđen ovom Uredbom.

3. Dizajn EU-a ima jedinstveni karakter. On ima jednaki učinak u čitavoj Uniji. Ne može ga se registrirati, prenijeti ili ga se odreći, ne može biti predmetom odluke kojom ga se proglašava ništavim, niti njegova upotreba može biti zabranjena, osim u odnosu na cijelu Uniju. To načelo i njegove posljedice primjenjuju se osim ako je ovom Uredbom drukčije predviđeno.

([9]) SL L 123, 12.5.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

([10]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

Članak 2.

Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo („Ured”), osnovan Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog Parlamenta i Vijeća, obavlja zadaće koje su mu dodijeljene ovom Uredbom.

Članak 3.

Poslovna sposobnost

Za potrebe provedbe ove Uredbe trgovačka društva i druge pravne osobe smatraju se pravnim osobama ako, prema uvjetima pravnih propisa kojima se uređuju, mogu u svoje ime preuzimati prava i obveze svih vrsta, sklapati ugovore ili poduzimati druge pravne radnje, te tužiti i biti tužene.

GLAVA II

PRAVO KOJE SE ODNOSI NA DIZAJNE

Odjeljak 1

Uvjeti za zaštitu

Članak 4.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „dizajn” znači izgled cijelog ili dijela proizvoda koji proizlazi iz njegovih obilježja, posebno linija, obrisa, boja, oblika, teksture i/ili materijala samog proizvoda i/ili njegovih ukrasa, uključujući kretanje, prijelaz ili bilo koju drugu vrstu animacije tih obilježja;

2. „proizvod” znači svaki industrijski ili ručno izrađen predmet koji nije računalni program, neovisno o tome je li utjelovljen u fizičkom ili nefizičkom obliku, uključujući:

   (a) ambalažu, setove proizvoda, prostorni raspored predmeta namijenjenih oblikovanju unutarnjeg ili vanjskog okruženja, i dijelove za sastavljanje složenog proizvoda;

   (b) grafičke radove ili simbole, logotipe, reljefne uzorke, tipografske znakove i grafička korisnička sučelja;

3. „složeni proizvod” znači proizvod koji je sastavljen od više sastavnih dijelova koji se mogu zamijeniti dopuštajući rastavljanje i ponovno sastavljanje proizvoda.

Članak 5.

Uvjeti za zaštitu

1. Dizajn se štiti dizajnom EU-a ako je nov i ima individualan karakter.

2. Dizajn primijenjen na proizvod ili sadržan u proizvodu koji čini sastavni dio složenoga proizvoda smatra se novim i da ima individualni karakter samo:

(a) ako sastavni dio, nakon što je ugrađen u složeni proizvod, ostaje vidljiv pri uobičajenoj upotrebi toga proizvoda; i

(b) u mjeri u kojoj ta vidljiva obilježja sastavnoga dijela samostalno ispunjavaju uvjete u pogledu novosti i individualnog karaktera.

3. „Uobičajena upotreba” u smislu stavka 2. točke (a) znači upotrebu od strane krajnjega korisnika koja ne uključuje održavanje, servisiranje ili popravak.

Članak 6.

Novost

1. Dizajn se smatra novim ako ni jedan istovjetni dizajn nije bio učinjen dostupnim javnosti:

(a) kad je riječ o neregistriranom dizajnu EU-a, prije datuma na koji je dizajn za koji je zatražena zaštita prvi put bio učinjen dostupnim javnosti;

(b) kad je riječ o registriranom dizajnu EU-a, prije datuma podnošenja prijave za registraciju dizajna za kojeg se traži zaštita, ili, ako je zatraženo pravo prvenstva, prije datuma priznatog prvenstva.

2. Dizajni se smatraju istovjetnima ako se njihova obilježja razlikuju samo u beznačajnim pojedinostima.

Članak 7.

Individualni karakter

1. Smatra se da dizajn ima individualan karakter ako se ukupni dojam koji ostavlja na upućenog korisnika razlikuje od ukupnog dojma koji na takva korisnika ostavlja bilo koji dizajn koji je bio učinjen dostupnim javnosti:

(a) kad je riječ o neregistriranom dizajnu EU-a, prije datuma na koji je dizajn za koji je zatražena zaštita prvi put bio učinjen dostupnim javnosti;

(b) kad je riječ o registriranom dizajnu EU-a, prije datuma podnošenja prijave za registraciju ili, ako je zatraženo pravo prvenstva, prije datuma priznatog prvenstva.

2. Pri ocjeni individualnog karaktera dizajna, uzima se u obzir stupanj slobode koju je imao dizajner u razvoju dizajna.

Članak 8.

Otkrivanje

1. U smislu primjene članaka 6. i 7. smatra se da je dizajn bio učinjen dostupnim javnosti ako je objavljen slijedom registracije ili na drugi način, ili izložen, upotrijebljen u trgovini ili drukčije otkriven prije datuma navedenog u članku 6. stavku 1. točki (a) i članku 7. stavku 1. točki (a) ili u članku 6. stavku 1. točki (b) i članku 7. stavku 1. točki (b), ovisno o slučaju, osim ako ti događaji poslovnim krugovima specijaliziranim u dotičnom sektoru, a koji posluju unutar Unije, objektivno nisu mogli biti poznati u redovitom poslovanju. Međutim, ne smatra se da je dizajn bio učinjen dostupnim javnosti samo zbog toga što je otkriven trećoj osobi pod izričitim ili prešutnim uvjetima tajnosti.

2. Otkrivanje se ne uzima u obzir za potrebe primjene članaka 6. i 7. ako je otkriveni dizajn, koji je istovjetan dizajnu za koji se traži zaštita u okviru registriranog dizajna EU-a ili nije drukčiji od njega u smislu ukupnog dojma, učinjen dostupnim javnosti:

(a) od strane dizajnera, dizajnerova pravnoga sljednika ili treće osobekao rezultat podataka ili aktivnosti koji su dizajner ili dizajnerov pravni sljednik dali, odnosno, poduzeli; i

(b) tijekom razdoblja od 12 mjeseci prije datuma podnošenja prijave dizajna ili, ako je zatraženo pravo prvenstva, prije datuma priznatog prvenstva.

3. Stavak 2. također se primjenjuje ako je dizajn učinjen dostupnim javnosti kao posljedica zlouporabe na štetu dizajnera ili dizajnerova pravnog sljednika.

Članak 9.

Dizajni uvjetovani svojom tehničkom funkcijom i dizajni spojnih elemenata

1. Dizajnom EU-a ne štite se obilježja izgleda proizvoda koja su isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom.

2. Dizajnom EU-a ne štite se obilježja izgleda proizvoda koja je nužno reproducirati u istom obliku i dimenzijama da bi se proizvod u kojem je dizajn sadržan ili na koji se primjenjuje mogao mehanički spojiti s drugim proizvodom, biti smješten u ili uz drugi proizvod ili oko njega, kako bi svaki od tih proizvoda mogao obavljati svoju funkciju.

3. Bez obzira na stavak 2. ovog članka, dizajnom EU-a prema uvjetima utvrđenim člancima 6. i 7. štiti se dizajn čija je namjena omogućiti višestruko sklapanje ili povezivanje međusobno zamjenjivih proizvoda unutar modularnog sustava.

Članak 10.

Dizajni protivni javnom poretku ili moralu

Dizajnom EU-a ne štiti se dizajn koji je protivan javnom poretku ili prihvaćenim moralnim načelima.

Odjeljak 2.

Opseg i trajanje zaštite

Članak 11.

Opseg zaštite

1. Opseg zaštite priznat dizajnom EU-a uključuje bilo koji dizajn koji na upućenog korisnika ne ostavlja drukčiji ukupni dojam.

2. Pri procjeni opsega zaštite, u obzir se uzima stupanj slobode koju je imao dizajner pri razvijanju svog dizajna.

Članak 12.

Početak i trajanje zaštite neregistriranog dizajna EU-a

1. Dizajn koji zadovoljava uvjete utvrđene u odjeljku 1. štiti se neregistriranim dizajnom EU-a za vrijeme od tri godine od datuma na koji je dizajn prvi put bio učinjen dostupnim javnosti u Uniji.

2. Za potrebe stavka 1., smatra se da je dizajn unutar Unije učinjen dostupnim javnosti ako je objavljen, izložen, korišten u trgovini ili drukčije otkriven na takav način da su ovi događaji u redovitom poslovanju objektivno mogli biti poznati poslovnim krugovima specijaliziranim u odnosnom sektoru, a koji posluju unutar Unije. Međutim, ne smatra se da je dizajn učinjen dostupnim javnosti samo zbog toga što je otkriven trećoj strani pod izričitim ili prešutnim uvjetima tajnosti.

Članak 13.

Početak i trajanje zaštite registriranog dizajna EU-a

1. Zaštita registriranog dizajna EU-a počinje kad Ured registrira dizajn EU-a.

2. Registrirani dizajn EU-a registrira se na razdoblje od pet godina koje se računa od datuma podnošenja prijave za registraciju. Nositelj prava može produljiti registraciju, u skladu s člankom 66., za jedno ili više razdoblja od pet godina, do ukupnog trajanja zaštite od 25 godina od datuma podnošenja prijave za registraciju.

Odjeljak 3.

Pravo na dizajn EU-a

Članak 14.

Pravo na dizajn EU-a

1. Pravo na dizajn EU-a pripada dizajneru ili dizajnerovom pravnom sljedniku.

2. Ako su dvije ili više osoba zajednički stvorile dizajn, pravo na dizajn EU-a pripada im zajednički.

3. Međutim, ako dizajn stvori zaposlenik u izvršavanju svojih dužnosti ili slijedeći upute svog poslodavca, pravo na dizajn EU-a pripada poslodavcu, osim ako je drukčije ugovoreno ili predviđeno nacionalnim pravom.

Članak 15.

Zahtjevi u odnosu na pravo na dizajn EU-a

1. Ako je neregistrirani dizajn EU-a otkrila ili na njega polaže pravo osoba koja na njega nema pravo na temelju članka 14. ili ako je za registrirani dizajn EU-a podnesena prijava za registraciju ili je on registriran u ime takve osobe, osoba koja ima pravo na taj dizajn na temelju tog članka može od nadležnog suda ili tijela predmetne države članice zahtijevati da bude priznata kao zakoniti nositelj dizajna EU-a, ne dovodeći u pitanje bilo koje drugo pravno sredstvo koje može biti na raspolaganju toj osobi.

2. Ako osoba ima zajedničko pravo na dizajn EU-a, ta osoba može, u skladu sa stavkom 1., zahtijevati da bude priznata kao zajednički nositelj.

3. Postupci navedeni u stavcima 1. ili 2. zastarijevaju tri godine nakon datuma objave registriranog dizajna EU-a ili datuma otkrivanja neregistriranog dizajna EU-a. Ova se odredba ne primjenjuje ako je osoba koja nema pravo na dizajn EU-a postupala u zloj vjeri u trenutku kad je za takav dizajn podnesena prijava, kad je on otkriven ili stečen.

4. Osoba koja ima pravo na dizajn EU-a na temelju članka 14. može u skladu sa stavkom 1. ovog članka Uredu podnijeti zahtjev za promjenu vlasništva, zajedno s pravomoćnom odlukom nadležnog suda ili tijela predmetne države članice o pravu na dizajn EU-a.

5. Kad je riječ o registriranom dizajnu EU-a, u Registar dizajna EU-a iz članka 104. („Registar”) upisuju se sljedeći elementi:

(a) navod o tome da je postupak na temelju stavka 1. ovog članka pokrenut pred nadležnim sudom ili tijelom predmetne države članice;

(b) datum i pojedinosti pravomoćne odluke nadležnog suda ili tijela predmetne države članice o pravu na dizajn EU-a ili bilo kojeg drugog oblika okončanja postupka;

(c) sve promjene vlasništva nad registriranim dizajnom EU-a koje proizlaze iz pravomoćne odluke nadležnog suda ili tijela predmetne države članice o pravu na dizajn EU-a.

Članak 16.

Učinci pravomoćne odluke o pravu registriranog dizajn EU-a

1. Ako se vlasništvo nad registriranim dizajnom EU-a u potpunosti promijeni kao posljedica postupka na temelju članka 15. stavka 1., licencije i ostala prava prestaju nakon upisa novog nositelja registriranog dizajna EU-a u Registar.

2. Ako su, prije nego što se u Registar upiše pokretanje postupka na temelju članka 15. stavka 1., nositelj registriranog dizajna EU-a ili stjecatelj licencije iskorištavali dizajn unutar Unije ili poduzeli ozbiljne i stvarne pripreme da to učine, taj nositelj registriranog dizajna EU-a ili stjecatelj licencije može nastaviti takvo iskorištavanje ako unutar roka od tri mjeseca od datuma upisa novog nositelja u Registar zatraži neisključivu licenciju od novog nositelja čije se ime unosi u Registar. Licencija se dodjeljuje na razumno razdoblje i pod razumnim uvjetima.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se ako su nositelj registriranog dizajna EU-a ili stjecatelj licencije postupali u zloj vjeri u trenutku kad su započeli s iskorištavanjem dizajna ili s pripremama da to učine.

Članak 17.

Pretpostavka u korist registriranog nositelja dizajna

Osoba na čije je ime registriran registrirani dizajn EU-a ili, prije registracije, osoba u čije je ime podnesena prijava, smatra se osobom ovlaštenom za postupanje u bilo kojem postupku pred Uredom kao i u bilo kojem drugom postupku.

Članak 18.

Pravo dizajnera da se podaci o njemu navedu

Dizajner ima pravo, jednako kao i podnositelj prijave za registrirani dizajn EU-a ili nositelj registriranog dizajna EU-a, da ga se kao takvog navede pri Uredu i u Registru. Ako je dizajn rezultat zajedničkog rada, navođenje podataka o timu dizajnera može se zamijeniti navođenjem podataka o individualnim dizajnerima. To pravo uključuje pravo unosa promjene imena dizajnera ili tima dizajnera u Registar.

Odjeljak 4.

Učinci dizajna EU-a

Članak 19.

Predmet zaštite

Zaštita se dodjeljuje za obilježja izgleda registriranog dizajna EU-a koja su vidljivo prikazana u prijavi za registraciju.

Članak 20.

Prava koja proizlaze iz dizajna EU-a

1. Registrirani dizajn EU-a nositelju daje isključivo pravo njegove upotrebe i pravo da svim trećim stranama koje nemaju njegovu suglasnost spriječi upotrebu registriranog dizajna EU-a.

2. Na temelju stavka 1. osobito se može zabraniti sljedeće:

(a) proizvodnja, ponuda, stavljanje na tržište ili upotreba proizvoda u kojem je dizajn sadržan ili na koji je dizajn primijenjen;

(b) uvoz ili izvoz proizvoda iztočke (a);

(c) skladištenje proizvoda iz točke (a) u svrhe navedene u točkama (a) i (b);

(d) stvaranje, preuzimanje, kopiranje i razmjena ili distribucija svakog medija ili softvera kojim se snima dizajn u svrhu omogućivanja izrade proizvoda iz točke (a).

3. Nositelj registriranog dizajna EU-a ima pravo spriječiti sve treće strane da u trgovačkom prometu u Uniju iz trećih zemalja unose proizvode koji se na području Unije ne puštaju u slobodan promet ako je u tim proizvodima sadržan ili na njih primijenjen istovjetan dizajn ili ako se dizajn u svojim bitnim obilježjima ne može razlikovati od takvih proizvoda, a za to nije dano odobrenje nositelja prava.

Pravo iz prvog podstavka ovog stavka prestaje ako tijekom postupka za utvrđivanje počinjenja povrede dizajna EU-a pokrenutog u skladu s Uredbom (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća deklarant ili posjednik proizvoda dokaže da nositelj registriranog dizajna EU-a nema pravo zabraniti stavljanje tih proizvoda na tržište zemlje krajnjeg odredišta.

4. Nositelj neregistriranog dizajna EU-a ima pravo spriječiti radnje iz stavaka 1. i 2. samo ako je sporna upotreba rezultat kopiranja zaštićenog dizajna.

Ne smatra se da je sporna upotreba iz prvog podstavka rezultat kopiranja neregistriranog dizajna EU-a ako je dizajn rezultat samostalnog stvaralačkog rada dizajnera za kojeg se opravdano može pretpostaviti da nije upoznat s dizajnom koji je nositelj učinio dostupnim javnosti.

5. Stavak 4. ovog članka primjenjuje se i na registrirani dizajn EU-a čija je objava odgođena sve dok se odgovarajući upisi u Registar i spis ne učine dostupnima javnosti u skladu s člankom 62. stavkom 4.

Članak 21.

Ograničenje prava koja proizlaze iz dizajna EU-a

1. Prava koja proizlaze iz dizajna EU-a ne ostvaruju se u odnosu na:

(a) radnje poduzete privatno i u nekomercijalne svrhe;

(b) radnje poduzete u eksperimentalne svrhe;

(c) radnje reprodukcije u svrhu citiranja ili podučavanja;

(d) radnje poduzete u svrhu identifikacije proizvoda kao proizvoda nositelja prava dizajna ili upućivanja na proizvod kao proizvod nositelja prava dizajna;

(e) radnje poduzete u svrhu komentiranja, kritike ili parodije;

(f) opremu na brodovima i zrakoplovima registriranima u trećoj zemlji koji privremeno ulaze na područje Unije;

(g) uvoz rezervnih dijelova i pribora u Uniju u svrhu popravka brodova i zrakoplova iz točke (f);

(h) izvršavanje popravaka brodova i zrakoplova iz točke (f).

2. Stavak 1. točke (c), (d) i (e) primjenjuju se samo ako su radnje u skladu s praksom poštene trgovine i ne utječu na nepropisan način na uobičajeno iskorištavanje dizajna, a kad je riječ o slučaju iz točke (c), ako je naveden izvor proizvoda u kojem je dizajn sadržan ili na koji je dizajn primijenjen.

Članak 22.

Klauzula o popravku

1. Zaštita se ne dodjeljuje za dizajn EU-a koji je sastavni dio složenog proizvoda o čijem izgledu ovisi dizajn sastavnog dijela i koji se upotrebljava u smislu članka 20. stavka 1. isključivo u svrhu popravka tog složenog proizvoda radi vraćanja njegova prvobitnog izgleda.

2. Na stavak 1. ne mogu se pozivati proizvođač ili prodavač sastavnog dijela složenog proizvoda koji nisu jasnom i vidljivom oznakom na proizvodu ili na neki drugi odgovarajući način propisno obavijestili potrošače o trgovačkom podrijetlu proizvoda koji se treba upotrijebiti za popravak složenog proizvoda i identitetu proizvođača tog proizvoda kako bi potrošači mogli donijeti utemeljenu odluku o konkurentnim proizvodima koji se mogu upotrijebiti za popravak.

3. Od proizvođača ili prodavača sastavnog dijela složenog proizvoda ne zahtijeva se da zajamči da sastavne dijelove koje on proizvodi ili prodaje krajnji korisnici u konačnici upotrebljavaju isključivo u svrhu popravka radi vraćanja prvobitnog izgleda složenog proizvoda.

Članak 23.

Iscrpljenje pravâ

Prava koja proizlaze iz dizajna EU-a ne protežu se na radnje koje se odnose na proizvod u kojem je sadržan ili na koji se primjenjuje dizajn obuhvaćen opsegom zaštite dizajna EU-a kada je proizvod na tržište u Europskom gospodarskom prostoru (EGP) stavio nositelj dizajna EU-a ili je to učinjeno uz suglasnost nositelja.

Članak 24.

Prava prethodne upotrebe u odnosu na registrirani dizajn EU-a

1. Pravo prethodne upotrebe ima svaka treća osoba koja može dokazati da je prije datuma podnošenja prijave, ili, prije datuma priznatog prvenstva ako je ono zatraženo, ta treća osoba u dobroj vjeri unutar Unije počela upotrebljavati dizajn obuhvaćen opsegom zaštite registriranog dizajna EU-a ili je u tu svrhu poduzela ozbiljne i učinkovite pripreme, ako taj dizajn nije nastao kopiranjem registriranog dizajna EU-a.

2. Pravo prethodne upotrebe ovlašćuje svaku treću osobu da iskorištava dizajn u svrhe za koje je ta upotreba obavljana, ili za koje su obavljene ozbiljne i učinkovite pripreme, prije datuma podnošenja prijave ili datuma priznatog prvenstva registriranog izajna EU-a.

3. Pravo prethodne upotrebe ne uključuje davanje licencije drugoj osobi za iskorištavanje dizajna.

4. Pravo prethodne upotrebe ne može se prenositi, kada je treća osoba poduzeće, osim zajedno s tim dijelom poduzeća u okviru kojeg je radnja učinjena ili su obavljene pripreme.

Članak 25.

Državna upotreba

Bilo koja odredba u zakonodavstvu države članice koja dopušta korištenje nacionalnih dizajna od strane ili u korist države može se primijeniti na dizajne EU-a, ali samo u onoj mjeri u kojoj je korištenje potrebno za ključne obrambene ili sigurnosne potrebe.

Odjeljak 5.

Ništavost

Članak 26.

Proglašavanje ništavosti

1. Registrirani dizajn EU-a proglašava se ništavim na temelju zahtjeva podnesenog Uredu u skladu s postupkom utvrđenim u glavama VI. i VII. ili odlukom suda za dizajn EU-a na temelju protutužbe u postupku zbog povrede prava.

2. Dizajn EU-a može se proglasiti ništavim čak i nakon prestanka zaštite dizajna EU-a ili odricanja od dizajna EU-a ako podnositelj prijave pokaže legitiman interes za ishođenje odluke o meritumu.

3. Neregistrirani dizajn EU-a ništavim proglašava sud za dizajn EU-a na temelju podnošenja zahtjeva takvom sudu ili na temelju protutužbe u postupku zbog povrede prava.

Članak 27.

Razlozi za ništavost

1. Dizajn EU-a može se proglasiti ništavim samo u sljedećim situacijama:

(a) dizajn EU-a ne odgovara definiciji utvrđenoj u članku 4. točki 1.;

(b) dizajn EU-a ne ispunjava uvjete utvrđene u člancima od 5. do 10.;

(c) na temelju odluke nadležnog suda ili tijela nositelj prava nema pravo na dizajn EU-a na temelju članka 14.;

(d) dizajn EU-a u sukobu je s ranijim dizajnom koji je učinjen dostupnim javnosti prije ili poslije datuma podnošenja prijave ili datuma prvenstva dizajna EU-a, ako je zatraženo prvenstvo, i koji je zaštićen od datuma koji prethodi datumu podnošenja prijave ili, ako je zatraženo prvenstvo, od datuma priznavanja prvenstva dizajna EU-a:

   i. na temelju registriranog dizajna EU-a ili prijave za takav dizajn koja podliježe njegovoj registraciji;

   ii. na temelju prava registriranog dizajna države članice ili prijave za takvo pravo koja podliježe njegovoj registraciji; ili

iii. na temelju prava dizajna registriranog u skladu sa Ženevskim aktom Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskog dizajna, donesenim u Ženevi 2. srpnja 1999. („Ženevski akt”) ([11]), koji ima učinak u Uniji, ili prijave za takvo pravo koja podliježe njegovoj registraciji;

(e) u naknadnom dizajnu upotrijebljen je razlikovni znak, a pravo Unije ili pravo države članice kojim se uređuje taj znak daje pravo nositelju prava na znak da zabrani takvu upotrebu;

(f) dizajn predstavlja neovlaštenu upotrebu djela zaštićenog zakonodavstvom države članice o autorskom pravu;

(g) dizajn predstavlja nepriličnu upotrebu bilo kojeg od elemenata navedenih u članku 6.b Pariške konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva („Pariška konvencija”) ili oznaka, amblema i grbova koji nisu obuhvaćeni tim člankom i koji su od posebnog javnog interesa u pojedinoj državi članici, a nadležna tijela nisu dala suglasnost za registraciju.

2. Na razloge za ništavost predviđene u stavku 1. točkama (a) i (b) mogu se pozvati:

(a) sve fizičke ili pravne osobe; ili

(b) sve skupine ili tijela osnovani za potrebe zastupanja interesa proizvođačâ, pružateljâ usluga, trgovaca ili potrošačâ ako te skupine ili tijela mogu u vlastito ime tužiti ili biti tuženi u skladu s pravom kojim su uređeni.

3. Na razlog za ništavost predviđen u stavku 1. točki (c) ovog članka može se pozvati samo osoba koja ima pravo na dizajn EU-a na temelju članka 14.

4. Na razloge za ništavost predviđene u stavku 1. točkama (d), (e) i (f) mogu se pozvati samo:

(a) podnositelj prijave ili nositelj ranijeg prava;

(b) osobe koje u skladu s pravom Unije ili pravom predmetne države članice imaju pravo ostvarivati pravo; ili

(c) stjecatelj licencije kojeg je ovlastio nositelj ranijeg prava.

5. Na razlog za ništavost predviđen u stavku 1. točki (g) može se pozvati samo osoba ili subjekt na koju odnosno na koji se odnosi neprilična upotreba.

6. Odstupajući od stavaka 4. i 5., države članice mogu odrediti da se na razloge za ništavost predviđene u stavku 1. točkama (d) i (g) na vlastitu inicijativu može pozvati i odgovarajuće tijelo predmetne države članice.

7. Registrirani dizajn EU-a ne može se proglasiti ništavim ako je podnositelj prijave ili nositelj jednog od prava navedenih u stavku 1. točkama (d), (e) i (f) dao izričitu suglasnost za registraciju dizajna EU-a prije podnošenja zahtjeva za proglašavanje ništavosti ili protutužbe.

8. Ako su podnositelj prijave ili nositelj prava jednog od prava navedenih u stavku 1. točkama (d), (e) i (f) prethodno podnijeli zahtjev za proglašavanje dizajna EU-a ništavim ili ako su podnijeli protutužbu u postupku zbog povrede, oni ne smiju podnijeti novu prijavu za proglašavanje ništavosti ili novu protutužbu na temelju drugih prava navedenih u tim točkama na koje su se mogli pozvati kako bi potkrijepili prvu prijavu ili protutužbu.

([11]) Odluka Vijeća 2006/954/EZ od 18. prosinca 2006. o odobrenju pristupanja Europske zajednice Ženevskom aktu Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskog dizajna, donesenog u Ženevi 2. srpnja 1999. (SL L 386, 29.12.2006., str. 28., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/954/oj).

Članak 28.

Posljedice ništavosti

1. Smatra se da dizajn EU-a koji se proglasi ništavim od početka nije proizvodio učinke predviđene u ovoj Uredbi.

2. Prema nacionalnim odredbama koje se odnose na zahtjeve za naknadu štete uzrokovane nepažnjom ili nepostojanjem dobre vjere na strani nositelja dizajna EU-a, ili za nepravedno bogaćenje, retroaktivni učinak ništavosti dizajna EU-a ne utječe na:

(a) bilo koju odluku o povredi koja je postala pravomoćna i koja je bila izvršena prije odluke o ništavosti;

(b) svaki ugovor zaključen prije odluke o ništavosti, ako je bio izvršen prije te odluke; međutim, povrat iznosa isplaćenih prema relevantnom ugovoru, u mjeri koju dopuštaju okolnosti, može se zatražiti na temelju pravičnosti.

Odjeljak 6.

Obavijest o registraciji

Članak 29.

Registracijski znak

Nositelj registriranog dizajna EU-a može javnost obavijestiti o tome da je dizajn registriran tako da proizvod u kojem je dizajn sadržan ili na koji se primjenjuje obilježi slovom D koje se nalazi u krugu (Ⓓ). Takva obavijest o dizajnu može biti popraćena registracijskim brojem dizajna ili poveznicom na upis dizajna u Registar.

GLAVA III.

DIZAJNI EU-A KAO PREDMETI VLASNIŠTVA

Članak 30.

Postupanje s dizajnima EU-a kao s nacionalnim pravima na dizajn

1. Osim ako je drukčije predviđeno u člancima 31., 33., 34., 35. i 36., dizajn EU-a kao predmet vlasništva u svojoj se cijelosti i na čitavom području Unije, smatra nacionalnim dizajnom države članice u kojoj:

(a) nositelj ima sjedište ili domicil na odgovarajući datum; ili

(b) ako se točka (a) ovog stavka ne primjenjuje, nositelj ima poslovni nastan na odgovarajući datum.

2. Kad je riječ o registriranom dizajnu EU-a, stavak 1. se primjenjuje u skladu s upisima u Registru.

3. Kad je riječ o zajedničkim nositeljima, ako dvoje ili više njih ispunjavaju uvjet utvrđen u stavka 1., države članice navedene u tom stavku se utvrđuju:

(a) kad je riječ o neregistriranom dizajnu EU-a, upućivanjem na odgovarajućeg zajedničkog nositelja kojeg su odredili zajedničkim sporazumom;

(b) kad je riječ o registriranom dizajnu EU-a, upućivanjem na prvog od odgovarajućih zajedničkih nositelja prema redoslijedu kojim su upisani u registru.

4. Ako se stavci 1., 2., i 3. ne primjenjuju, država članica navedena u stavku 1. je ona država članica u kojoj se nalazi sjedište Ureda.

Članak 31.

Prijenos registriranog dizajna EU-a

1. Ustupanje registriranog dizajna EU-a provodi se u pisanom obliku i potpisuju ga ugovorne stranke, osim kada je ustupanje posljedica sudske odluke.

Ništavo je ustupanje registriranog dizajna EU-a koje nije u skladu sa zahtjevima utvrđenima u prvom podstavku.

2. Na zahtjev jedne od stranaka prijenos registriranog dizajna EU-a upisuje se u Registar i objavljuje.

3. Zahtjev za registraciju prijenosa u Registar sadržava informacije kojima se identificiraju registrirani dizajn EU-a, novi nositelj i, ako je primjenjivo, zastupnik novog nositelja. Sadržava i dokumente kojima se propisno dokazuje prijenos u skladu sa stavkom 1.

4. Ako nisu ispunjeni uvjeti za registraciju prijenosa, kako su utvrđeni u stavku 1. ovog članka ili u provedbenim aktima iz članka 32., Ured obavješćuje podnositelja zahtjeva o utvrđenim nedostacima. Ako se nedostaci ne uklone u roku koji odredi Ured, on odbija zahtjev za registraciju prijenosa.

5. Za prijenos dvaju ili više registriranih dizajna EU-a može se podnijeti samo jedan zahtjev za registraciju prijenosa, pod uvjetom da su registrirani nositelj i njegov pravni sljednik isti za sve te registrirane dizajne EU-a.

6. Sve dok prijenos nije upisan u Registar, pravni sljednik ne može se pozivati na prava koja proizlaze iz registracije registriranog dizajna EU-a.

7. Ako se u odnosima s Uredom moraju poštovati određeni rokovi, pravni sljednik može Uredu podnijeti odgovarajuće izjave nakon što je Ured zaprimio zahtjev za registraciju prijenosa.

8. Svi dokumenti koji se u skladu s člankom 85. moraju dostaviti nositelju registriranog dizajna EU-a upućuju se osobi koja je upisana u Registar kao nositelj.

Članak 32.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s prijenosom

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje sljedeće:

(a) pojedinosti koje mora sadržavati zahtjev za registraciju prijenosa iz članka 31. stavka 3.;

(b) vrsta dokumentacije potrebna za dokazivanje prijenosa, kako je navedeno u članku 31. stavku 3., uzimajući u obzir pristanak koji su dali registrirani nositelj i njegov pravni sljednik.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 33.

Stvarna prava na registriranom dizajnu EU-a

1. Registrirani dizajn EU-a može se dati u zalog ili biti predmetom stvarnih prava.

2. Na zahtjev jedne od strana, prava navedena u stavku 1. unose se u registar i objavljuju.

Članak 34.

Ovrha

1. Registrirani dizajn EU-a može biti predmetom ovrhe.

2. Što se tiče ovršnog postupka u odnosu na registrirani dizajn EU-a, isključivu nadležnost imaju sudovi i nadležna tijela države članice određeni u skladu s člankom 30.

3. Na zahtjev jedne od strana, ovrha se unosi u registar i objavljuje.

Članak 35.

Stečajni postupak

1. Dizajn EU-a može biti predmet samo onih stečajnih postupaka koji su pokrenuti u državi članici na čijem se državnom području nalazi središte dužnikovih glavnih interesa.

2. Kad je riječ o društvima za osiguranje, kako su definirana u članku 13. točki 1. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([12]), i kreditnim institucijama, kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([13]), središte glavnih interesa iz stavka 1. ovog članka jest država članica u kojoj su to društvo ili institucija dobili odobrenje za rad.

3. U slučaju zajedničkih nositelja dizajna EU-a, stavak 1. primjenjuje se na udio zajedničkog nositelja.

4. Ako je dizajn EU-a predmet stečajnog postupka, taj se podatak na zahtjev nadležnog nacionalnog tijela upisuje u Registar i objavljuje.

Članak 36.

Davanje licencija

1. Licencija za dizajn EU-a može se dati za cijelo područje Unije ili dio njezina područja. Licencija može biti isključiva ili neisključiva.

2. Nositelj dizajna može se pozivati na prava koja proizlaze iz dizajna EU-a protiv stjecatelja licencije koji krši neku odredbu iz ugovora o licenciji u odnosu na:

(a) trajanje licencije;

(b) oblik u kojem se dizajn može upotrijebiti;

(c) skupinu proizvoda za koje je izdana licencija;

(d) kvalitetu proizvoda koje stjecatelj licencije proizvodi u okviru licencije.

3. Ako u ugovoru o licenciji nije drukčije navedeno, stjecatelj licencije može pokrenuti postupak zbog povrede dizajna EU-a samo uz suglasnost nositelja dizajna EU-a. Međutim, nositelj isključive licencije može pokrenuti takav postupak ako nositelj dizajna EU-a nakon službene obavijesti sam ne pokrene postupak zbog povrede dizajna u odgovarajućem roku.

4. Stjecatelj licencije, u svrhu dobivanja naknade za štetu koju je pretrpio, ima pravo intervenirati u postupku zbog povrede koji je pokrenuo nositelj dizajna EU-a.

([12]) Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

([13]) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.,ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).

Članak 37.

Postupak za upis licencija i drugih prava u Registar

1. Članak 31. stavak 3., pravila donesena na temelju članka 32. i članak 31. stavak 5. primjenjuju se mutatis mutandis na registraciju ili prijenos stvarnog prava kako je navedeno u članku 33., ovrhu kako je navedeno u članku 34., uključenost u stečajni postupak kako je navedeno u članku 35., te na registraciju ili prijenos licencije kako je navedeno u članku 36. Međutim, zahtjev koji se odnosi na dokumente koji propisno dokazuju prijenos i koji je utvrđen u članku 31. stavku 3. ne primjenjuje se ako zahtjev podnosi nositelj dizajna EU-a.

2. Zahtjev za registraciju pravâ iz stavka 1. smatra se podnesenim tek nakon uplate propisane pristojbe.

3. U zahtjevu za registraciju licencije može se zatražiti da se ta licencija upiše u Registar kao jedno ili više od sljedećeg:

(a) isključiva licencija;

(b) podlicencija, ako je tu podlicenciju dodijelio stjecatelj licencije čija je licencija upisana u Registar;

(c) licencija ograničena na određenu skupinu proizvoda;

(d) licencija ograničena na dio Unije;

(e) privremena licencija.

Ako je podnesen zahtjev da se licencija upiše kao licencija kako je navedena u prvom podstavku točkama (c), (d) ili (e), u zahtjevu za registraciju navodi se određena skupina proizvoda, dio Unije ili razdoblje za koje se licencija dodjeljuje.

4. Ako uvjeti za registraciju licencija i drugih prava utvrđeni u ovoj Uredbi nisu ispunjeni, Ured obavješćuje podnositelja zahtjeva o utvrđenom nedostatku. Ako se nedostatak ne ukloni u roku koji odredi Ured, on odbija zahtjev za registraciju.

Članak 38.

Učinci u odnosu na treće strane

1. Pravne radnje kako su navedene u člancima 31., 33. i 36. u vezi s dizajnom EU-a imaju učinke u odnosu na treće strane u svim državama članicama tek nakon njihova upisa u Registar. Međutim, takva pravna radnja prije upisa ima učinak u odnosu na treće stran koje su stekle prava registriranog dizajna EU-a nakon datuma te pravne radnje, ali samo ako su za nju znale na datum stjecanja prava.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na osobu koja stječe registrirani dizajn EU-a ili pravo koje se odnosi na registrirani dizajn EU-a prijenosom cjelokupnog poduzeća ili nekom drugom univerzalnom sukcesijom.

3. Učinci pravnih radnji iz članka 34. u odnosu na treće strane uređuju se pravom države članice utvrđene u skladu s člankom 30.

4. Učinci stečaja ili sličnih postupaka u odnosu na treće strane uređuju se pravom države članice u kojoj su takvi postupci najprije pokrenuti u smislu nacionalnog prava ili konvencija koje se primjenjuju u tom području.

Članak 39.

Postupak za otkazivanje ili izmjenu registracija licencija i drugih prava

1. Registracija izvršena na temelju članka 37. stavka 1. otkazuje se ili mijenja na zahtjev jedne od dotičnih stranaka.

2. Zahtjev za otkazivanje ili izmjenu registracije sadržava registracijski broj registriranog dizajna EU-a ili, kad je riječ o višestrukoj registraciji, broj svakog dizajna te pojedinosti o pravu za koje se traži otkazivanje ili izmjena registracije.

3. Zahtjevu za otkazivanje ili izmjenu registracije prilažu se dokumenti kojima se dokazuje da pravo upisano u registar više ne postoji ili da je stjecatelj licencije ili nositelj drugog prava suglasan s otkazivanjem ili izmjenom registracije.

4. Ako nisu ispunjeni uvjeti za otkazivanje ili izmjenu registracije, Ured obavješćuje podnositelja zahtjeva o nedostacima. Ako se nedostaci ne uklone u roku koji odredi Ured, on odbija zahtjev za otkazivanje ili izmjenu registracije.

Članak 40.

Prijava za registrirani dizajn EU-a kao predmet vlasništva

Članci od 30. do 39. primjenjuju se na prijave za registrirani dizajn EU-a. Ako je učinak neke od tih odredaba uvjetovan upisom u Registar, ta se formalnost obavlja nakon upisa registriranog dizajna EU-a u Registar.

GLAVA IV.

PRIJAVA ZA REGISTRACIJU DIZAJNA EU-A

Odjeljak 1.

Podnošenje prijava i uvjeti pod kojima se podnose

Članak 41.

Podnošenje prijavâ

1. Prijava za registrirani dizajn EU-a podnosi se Uredu.

2. Ured podnositelju prijave bez odgode izdaje potvrdu o zaprimanju koja sadržava barem broj spisa, prikaz, opis ili drugu identifikaciju dizajna, prirodu i broj dokumenata te datum njihova zaprimanja. U slučaju višestruke prijave na potvrdi o zaprimanju koju izdaje Ured navodi se prvi dizajn i broj dizajna obuhvaćenih prijavom.

Članak 42.

Uvjeti koje prijave moraju ispunjavati

1. Prijava za registrirani dizajn EU-a sadržava:

(a) zahtjev za registraciju;

(b) podatke o podnositelju prijave;

(c) dostatno jasan prikaz dizajna koji omogućuje utvrđivanje predmeta za koji se traži zaštita.

2. Prijava za dizajn sadržava i naznaku proizvoda u kojima bi dizajn trebao biti sadržan ili na koje bi se trebao primijeniti.

3. Osim toga, prijava može sadržavati:

(a) opis kojim se objašnjava prikaz;

(b) zahtjev za odgodu objave registracije u skladu s člankom 62.;

(c) podatke o zastupniku ako ga je podnositelj prijave imenovao;

(d) klasifikaciju proizvoda u kojima dizajn treba biti sadržan ili na koje se treba primijeniti u skladu s razredom i podrazredom Lokarnske klasifikacije uspostavljene Lokarnskim sporazumom o ustanovljenju međunarodne klasifikacije za industrijski dizajn, potpisanim u Locarnu 8. listopada 1968., kako je izmijenjena i na snazi na datum podnošenja prijave;

(e) navođenje podataka o dizajneru ili timu dizajnera ili izjavu pod odgovornošću podnositelja prijave da su se dizajner odnosno tim dizajnera odrekli prava da se njihovi podaci navedu.

4. Prijava podliježe plaćanju pristojbe za prijavu. Ako je podnesen zahtjev za odgodu kako je navedeno u stavku 3. točki (b), on podliježe dodatnoj pristojbi za odgodu objave.

5. Osim uvjeta iz stavaka od 1. do 4. prijava za registrirani dizajn EU-a mora ispunjavati i formalne zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi i u provedbenim aktima donesenima na temelju ove Uredbe. Ako se ti zahtjevi odnose na prikaz dizajna iz stavka 1. točki (c) i sredstva prikaza, izvršni direktor utvrđuje način numeriranja različitih pogleda kad je riječ o prikazima statičnim pogledima, format i veličinu elektroničke datoteke, kao i druge relevantne tehničke specifikacije. Ako je tim zahtjevima predviđeno utvrđivanje predmeta za koji se ne traži zaštita određenim vrstama vizualnih sredstava za izuzimanje iz zaštite ili podnošenje posebnih vrsta pogleda, izvršni direktor može odrediti da su dopuštene dodatne vrste vizualnih sredstava za izuzimanje iz zaštite i posebne vrste pogleda.

6. Podaci koji su sadržani u dijelovima prijave navedenima u stavku 2. i u stavku 3. točkama (a) i (d), ne utječu na opseg zaštite dizajna kao takvog.

Članak 43.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s prijavom

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje mora sadržavati prijava za registrirani dizajn EU-a. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 44.

Višestruke prijave

1. Jedna višestruka prijava za registrirani dizajn EU-a može sadržavati najviše 50 dizajna. Ured brojkom označuje svaki dizajn sadržan u višestrukoj prijavi u skladu sa sustavom koji određuje izvršni direktor.

2. Uz pristojbe iz članka 42. stavka 4. višestruka prijava podliježe plaćanju pristojbe za prijavu za svaki dodatni dizajn uključen u višestruku prijavu i, ako prijava sadržava zahtjev za odgodu objave, pristojbe za odgodu objave za svaki dizajn uključen u višestruku prijavu za koji se traži odgoda.

3. Višestruka prijava mora ispunjavati formalne zahtjeve utvrđene u provedbenim aktima donesenima na temelju članka 45.

4. Svaki dizajn sadržan u višestrukoj prijavi ili registraciji koja se temelji na takvoj prijavi može se razmatrati odvojeno od ostalih. Takav dizajn može, neovisno od drugih, biti predmet ostvarivanja prava, licencije, stvarnog prava, ovrhe ili stečajnih postupaka, odricanja, produljenja zaštite ili ustupanja prava, odgode objave ili proglašavanja ništavosti.

Članak 45.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s višestrukim prijavama

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje mora sadržavati višestruka prijava. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 46.

Datum podnošenja prijave

Datum podnošenja prijave za registrirani dizajn EU-a jest datum na koji podnositelj prijave Uredu podnese dokumente koji sadržavaju podatke navedene u članku 42. stavku 1., podložno plaćanju pristojbi za prijavu iz članka 42. stavka 4. i članka 44. stavka 2. u roku od mjesec dana od podnošenja tih dokumenata.

Članak 47.

Ekvivalentnost podnošenja prijave u Uniji i nacionalnog podnošenja prijave

Prijava za registrirani dizajn EU-a kojoj je utvrđen datum podnošenja ima u državama članicama isti učinak kao i podnošenje redovite nacionalne prijave, uključujući, ako je to primjereno, prvenstvo koje se zahtijeva za prijavu za dizajn EU-a.

Članak 48.

Klasifikacija i naznake proizvoda

1. Proizvodi u kojima dizajn EU-a treba biti sadržan ili na koje se treba primijeniti razvrstavaju se u skladu s Lokarnskom klasifikacijom, kako je izmijenjena i na snazi na datum podnošenja prijave za dizajn.

2. Naznakom proizvoda iz članka 42. stavka 2. mora se jasno i precizno prikazati prirodu proizvoda i omogućiti da se svaki proizvod razvrsta u samo jedan razred i podrazred Lokarnske klasifikacije, ako je moguće upotrebom usklađene baze podataka naznaka proizvoda koju je Ured stavio na raspolaganje. Naznaka proizvoda mora se podudarati s prikazom dizajna.

3. Proizvodi se razvrstavaju prema razredima Lokarnske klasifikacije, pri čemu svakoj skupini prethodi broj razreda kojoj ta skupina proizvoda pripada, a skupine su navedene prema redoslijedu razreda i podrazreda te klasifikacije.

4. Ako podnositelj prijave upotrebljava naznake proizvoda koje nisu sadržane u bazi podataka iz stavka 2. ili se ne podudaraju s prikazom dizajna, Ured može predložiti naznake proizvoda iz te baze podataka. Ako podnositelj prijave ne dostavi odgovor u roku koji odredi Ured, Ured može provesti ispitivanje na temelju predloženih naznaka proizvoda.

Odjeljak 2.

Prvenstvo

Članak 49.

Pravo prvenstva

1. Osoba koja je pravilno podnijela prijavu za pravo dizajna ili za uporabni model u bilo kojoj državi stranci ili za bilo koju državu stranku Pariške konvencije ili Sporazuma o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije, ili pravni sljednici te osobe, u svrhu podnošenja prijave za registrirani dizajn EU-a za isti dizajn ili uporabni model uživaju pravo prvenstva tijekom razdoblja od šest mjeseci od datuma podnošenja prve prijave.

2. Svaka prijava koja je na temelju nacionalnog prava države u kojoj je podnesena ili na temelju bilateralnih ili multilateralnih sporazuma dovoljna za utvrđivanje datuma na koji je prijava podnesena, bez obzira na njezin ishod, priznaje se kao osnova za stjecanje prava prvenstva.

3. Naknadna prijava za dizajn koji je bio predmet prethodne prve prijave, a koja je podnesena u istoj državi ili u odnosu na istu državu, smatra se prvom prijavom u svrhu utvrđivanja prvenstva, pod uvjetom da je na datum podnošenja naknadne prijave prethodna prijava povučena, da se od nje odustalo ili da je odbijena, a da nije dana na uvid javnosti i da iz nje ne proizlaze nikakva prava te da nije poslužila kao osnova za zahtijevanje prava prvenstva. Prethodna prijava nakon toga ne može služiti kao osnova za zahtijevanje prava prvenstva.

4. Ako je prva prijava podnesena u državi koja nije stranka Pariške konvencije ili Sporazuma o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije, stavci od 1. do 3. primjenjuju se samo ako ta država prema objavljenim nalazima priznaje, na temelju podnošenja prve prijave Uredu i podložno uvjetima koji su jednaki onima utvrđenima u ovoj Uredbi, pravo prvenstva s jednakim učinkom. Izvršni direktor prema potrebi od Komisije zahtijeva da razmotri je li potrebno provjeriti priznaje li ta država takvo recipročno postupanje. Ako Komisija utvrdi da se recipročno postupanje priznaje, o tome objavljuje komunikaciju u *Službenom listu Europske unije*.

5. Pravo prvenstva iz stavka 4. primjenjuje se od dana objave komunikacije u *Službenom listu Europske unije* kojom se utvrđuje da se recipročno postupanje priznaje, osim ako je u komunikaciji naveden raniji datum od kojeg se primjenjuje. Ono se prestaje primjenjivati od dana objave komunikacije Komisije u *Službenom listu Europske unije* o prestanku priznavanja recipročnog postupanja, osim ako je u komunikaciji naveden raniji datum od kojeg se primjenjuje.

6. Komunikacije iz stavaka 4. i 5. objavljuju se i u Službenom listu Ureda.

Članak 50.

Zahtijevanje prvenstva

1. Podnositelj prijave za registrirani dizajn EU-a koji želi iskoristiti prvenstvo prethodne prijave podnosi izjavu o prvenstvu zajedno s prijavom ili u roku od dva mjeseca od datuma podnošenja prijave. Ta izjava o prvenstvu mora sadržavati datum i zemlju prethodne prijave. Broj spisa prethodne prijave i dokumentacija kojom se potkrepljuje zahtjev za priznanje prvenstva dostavljaju se u roku od tri mjeseca od datuma podnošenja izjave o prvenstva.

2. Izvršni direktor može odrediti da se dokumentacija koju podnositelj mora priložiti u potporu zahtjevu za priznanje prvenstva može sastojati od manje stavki u odnosu na ono što se zahtijeva provedbenim aktima donesenima na temelju članka 51., podložno usklađenosti s načelom jednakog postupanja prema podnositeljima i pod uvjetom da su zatražene informacije Uredu dostupne iz drugih izvora.

Članak 51.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi sa zahtjevom za priznavanje prvenstva

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje vrsta dokumentacije koja se mora dostaviti za zahtijevanje prvenstva prethodne prijave u skladu s člankom 50. stavkom 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 52.

Učinak prava prvenstva

Učinak prava prvenstva sastoji se u tome što se datum prvenstva smatra datumom podnošenja prijave za registrirani dizajn EU-a za potrebe članaka 6., 7., 8. i 24., članka 27. stavka 1. točaka (d), (e) i (f) te članka 62. stavka 1.

Članak 53.

Izložbeno prvenstvo

1. Ako je na službenoj ili službeno priznatoj međunarodnoj izložbi u okviru Konvencije o međunarodnim izložbama potpisanoj u Parizu 22. studenoga 1928., kako je posljednji put revidirana 30. studenoga 1972., podnositelj prijave za registrirani dizajn EU-a otkrio proizvode u kojima je dizajn sadržan ili na koje je dizajn primijenjen, on može, ako podnese prijavu u roku od šest mjeseci od dana prvog otkrivanja takvih proizvoda, zahtijevati pravo prvenstva od tog dana.

2. Podnositelj prijave koji želi iskoristiti pravo prvenstva na temelju stavka 1. podnosi izjavu o pravu prvenstva zajedno s prijavom ili u roku od dva mjeseca od datuma podnošenja. Podnositelj prijave u roku od tri mjeseca od podnošenja izjave o pravu prvenstva dostavlja dokaze da su proizvodi u kojima je dizajn sadržan ili na koje je dizajn primijenjen otkriveni u smislu stavka 1.

3. Izložbeno prvenstvo koje je priznato u državi članici ili u trećoj zemlji ne produljuje razdoblje trajanja prvenstva utvrđeno u članku 49.

Članak 54.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju vrsta i pojedinosti dokaza koji se moraju priložiti za potrebe podnošenja zahtjeva za izložbeno prvenstvo u skladu s člankom 53. stavkom 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

GLAVA V.

POSTUPAK REGISTRACIJE, PRODULJENJE I PROMJENA

Članak 55.

Ispitivanje formalnih zahtjeva za podnošenje prijave

1. Ured ispituje ispunjava li prijava za registrirani dizajn EU-a zahtjeve za utvrđivanje datuma podnošenja prijave utvrđene u članku 46.

2. Ured ispituje:

(a) ispunjava li prijava za registrirani dizajn EU-a zahtjeve iz članka 42. stavaka 2., 3. i 5. i, kad je riječ o višestrukoj prijavi, iz članka 44. stavaka 1. i 3.;

(b) ako je relevantno, je li dodatna pristojba za odgodu objave na temelju članka 42. stavka 4. plaćena u propisanom roku;

(c) ako je relevantno, je li dodatna pristojba za odgodu objave za svaki dizajn uključena u višestruku prijavu na temelju članka 44. stavka 2. plaćena u propisanom roku.

3. Ako prijava za registrirani dizajn EU-a ne ispunjava zahtjeve iz stavka 1. ili 2., Ured od podnositelja prijave zahtijeva da u roku od dva mjeseca od priopćavanja tog zahtjeva ukloni nedostatke ili izvrši propušteno plaćanje.

4. Ako podnositelj prijave ne postupi u skladu sa zahtjevom Ureda iz stavka 3. da ispuni zahtjeve iz stavka 1., prijava se ne razmatra kao prijava za registrirani dizajn EU-a. Ako podnositelj prijave postupi u skladu s tim zahtjevom Ureda s obzirom na te zahtjeve, Ured kao datum podnošenja prijave utvrđuje onaj datum na koji su nedostaci uklonjeni ili na koji je izvršeno propušteno plaćanje.

5. Ako podnositelj prijave ne postupi u skladu sa zahtjevom Ureda iz stavka 3. da ispuni zahtjeve iz stavka 2. točaka (a) i (b), Ured odbija prijavu.

6. Ako podnositelj prijave ne postupi u skladu sa zahtjevom Ureda iz stavka 3. da ispuni zahtjeve iz stavka 2. točke (c), prijava se odbija u odnosu na dodatne dizajne osim ako je jasno za koje je dizajne namijenjen plaćeni iznos. Ako ne postoje drugi kriteriji prema kojima se utvrđuje za koje je dizajne namijenjen plaćeni iznos, Ured dizajne razmatra prema uzastopnom brojčanom redoslijedu kojim su navedeni u višestrukoj prijavi. Prijava se odbija u odnosu na dizajne za koje nije plaćena ili nije u potpunosti plaćena dodatna pristojba za odgodu objave.

7. Ako se zahtjevi koji se odnose na zahtjev za priznanje prava prvenstva ne ispune, gubi se pravo prvenstva za prijavu.

Članak 56.

Razlozi za odbijanje registracije

1. Ako Ured tijekom ispitivanja na temelju članka 55. ove Uredbe zaključi da dizajn za koji se traži zaštita ne odgovara definiciji utvrđenoj u članku 4. točki 1. ove Uredbe, da je protivan javnom poretku ili prihvaćenim moralnim načelima ili, ako nadležna tijela nisu dala suglasnost za registraciju, da taj dizajn predstavlja nepriličnu upotrebu bilo kojeg od elemenata navedenih u članku 6.b Pariške konvencije ili oznaka, amblema i grbova koji nisu obuhvaćeni člankom 6.b te konvencije i koji su od posebnog javnog interesa u pojedinoj državi članici, podnositelja prijave obavješćuje da se dizajn ne može registrirati te navodi razlog za odbijanje njegove registracije.

2. Ured u obavijesti iz stavka 1. navodi rok unutar kojeg podnositelj prijave može dostaviti primjedbe, povući prijavu ili sporne poglede ili dostaviti izmijenjeni prikaz dizajna koji se od izvorno podnesenog prikaza razlikuje samo po beznačajnim pojedinostima.

3. Ako podnositelj prijave ne ukloni razloge za odbijanje registracije, Ured odbija prijavu. Ako se ti razlozi odnose samo na neke dizajne sadržane u višestrukoj prijavi, Ured odbija prijavu samo za te dizajne.

Članak 57.

Povlačenje i izmjena prijave

1. Podnositelj prijave u bilo kojem trenutku može povući prijavu za dizajn EU-a ili, kad je riječ o višestrukoj prijavi, povući neke dizajne sadržane u prijavi.

2. Podnositelj prijave u bilo kojem trenutku može izmijeniti beznačajne pojedinosti prikaza dizajna EU-a za koji je podnio prijavu.

Članak 58.

Delegiranje ovlasti u vezi s izmjenom prijave

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe navođenjem pojedinosti o postupku za izmjenu prijave iz članka 57. stavka 2.

Članak 59.

Registracija

1. Ako su zahtjevi u pogledu prijave za registrirani dizajn EU-a ispunjeni i ako ta prijava nije odbijena na temelju članka 56., Ured unosi dizajn sadržan u prijavi i pojedinosti iz članka 104. stavka 2. u Registar.

2. Ako prijava sadržava zahtjev za odgodu objave na temelju članka 62., u Registar se unosi i navod o tom zahtjevu te datum isteka razdoblja odgode objave.

3. Registracija nosi datum podnošenja prijave iz članka 46.

4. Pristojbe koje se plaćaju na temelju članka 42. stavka 4. i članka 44. stavka 2. ne vraćaju se ni ako se prijavljeni dizajn ne registrira.

Članak 60.

Objava

Nakon registracije Ured objavljuje registrirani dizajn EU-a u Službenom glasniku dizajna Europske unije iz članka 107. stavka 1. točke (a).

Članak 61.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s objavom

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje mora sadržavati objava iz članka 60. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 62.

Odgoda objave

1. Podnositelj prijave za registrirani dizajn EU-a pri podnošenju prijave može zatražiti odgodu objave registriranog dizajna EU-a za razdoblje do 30 mjeseci od datuma podnošenja prijave ili, ako je zatraženo prvenstvo, od datuma priznavanja prvenstva.

2. Na temelju zahtjeva iz stavka 1. ovog članka, ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni člankom 59., registrirani dizajn EU-a upisuje se u registar, ali ni prikaz dizajna ni bilo koji drugi spis koji se odnosi na prijavu ne daje se, podložno članku 109. stavku 2., na uvid javnosti.

3. Ured u Službenom glasniku dizajna Europske unije objavljuje navod o zahtjevu iz stavka 1. Taj je navod popraćen podacima o nositelju prava registriranog dizajna, imenom zastupnika, ako postoji, datumom podnošenja prijave i registracije dizajna te brojem spisa prijave. Ne objavljuju se ni prikaz dizajna ni pojedinosti koje se odnose na njegov izgled.

4. Nakon isteka razdoblja odgode ili na drugi raniji datum koji je zatražio nositelj prava Ured sve upise u Registru i spis koji se odnosi na prijavu daje na uvid javnosti te registrirani dizajn EU-a objavljuje u Službenom glasniku dizajna Europske unije.

5. Nositelj prava može spriječiti objavu registriranog dizajna EU-a iz stavka 4. ovog članka podnošenjem zahtjeva za odricanje od dizajna EU-a u skladu s člankom 71. najkasnije tri mjeseca prije isteka razdoblja odgode. Odbija se svaki zahtjev za upis odricanja u Registar koji nije u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 71. i u provedbenim aktima donesenima na temelju članka 72. ili koji je podnesen nakon isteka tromjesečnog roka iz ovog stavka.

6. U slučaju registracije na temelju višestruke prijave na temelju članka 44., nositelj zajedno sa zahtjevom za raniju objavu iz stavka 4. ovog članka ili zahtjevom za odricanje iz stavka 5. ovog članka jasno navodi koji se dizajni sadržani u toj prijavi trebaju objaviti prije ili koji su dizajni predmet odricanja, a za koje se dizajne treba nastaviti odgoda objave.

7. Ako nositelj ne ispuni zahtjev utvrđen u stavku 6., Ured od njega zahtijeva da ukloni nedostatak u utvrđenom roku koji ni u kojem slučaju ne smije isteći nakon razdoblja odgode od 30 mjeseci.

8. Ako se nedostatak iz stavka 7. ne ukloni u utvrđenom roku, smatra se da zahtjev za raniju objavu nije podnesen ili se smatra da je zahtjev za odricanje odbijen.

9. Pokretanje pravnih postupaka na temelju registriranog dizajna EU-a tijekom razdoblja odgode objave podliježe uvjetu da su osobi protiv koje se pokreće postupak priopćeni podaci sadržani u Registru i u spisu koji se odnosi na prijavu.

Članak 63.

Objava nakon razdoblja odgode

Ured nakon isteka razdoblja odgode iz članka 62. ili, kad je riječ o zahtjevu za raniju objavu, čim tehnički bude moguće:

(a) objavljuje registrirani dizajn EU-a u Službenom glasniku dizajna Europske unije, uz pojedinosti koje su potrebne u skladu s pravilima donesenima na temelju članka 61., zajedno s navodom o tome da je prijava sadržavala zahtjev za odgodu objave na temelju članka 62.;

(b) daje na uvid javnosti svu dokumentaciju koja se odnosi na dizajn;

(c) daje na uvid javnosti sve upise u Registru, uključujući sve upise u koje je uvid uskraćen na temelju članka 109. stavka 5.

Članak 64.

Potvrde o registraciji

Nakon objave registriranog dizajna EU-a Ured nositelju izdaje potvrdu o registraciji. Ured na zahtjev izdaje ovjerene ili neovjerene preslike potvrde. Potvrde i preslike izdaju se elektroničkim putem.

Članak 65.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje mora sadržavati potvrda o registraciji iz članka 64. i njezin oblik. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 66.

Produljenje

1. Registracija dizajna EU-a produljuje se na zahtjev nositelja prava registriranog dizajna EU-a ili bilo koje druge osobe koju je nositelj prava izričito ovlastio za podnošenje zahtjeva za produljenje, pod uvjetom da su plaćene pristojbe za produljenje.

2. Ured obavješćuje nositelja prava registriranog dizajna EU-a i sve druge osobe koje imaju neko pravo upisano u registar u odnosu na dizajn EU-a o isteku registracije najmanje šest mjeseci prije datuma takvog isteka. Izostanak takve obavijesti ne podrazumijeva odgovornost Ureda i ne utječe na istek registracije.

3. Zahtjev za produljenje mora se podnijeti u roku od šest mjeseci prije isteka registracije. U tom se roku također mora platiti pristojba za produljenje.

Ako se to ne učini, zahtjev se može podnijeti i pristojba uplatiti u dodatnom roku od šest mjeseci od isteka registracije, pod uvjetom da se dodatna pristojba za zakašnjelo plaćanje pristojbe za produljenje ili zakašnjelo podnošenje zahtjeva za produljenje plati unutar tog dodatnog roka.

4. Zahtjev za produljenje iz stavka 1. uključuje:

(a) ime osobe koja traži produljenje;

(b) registracijski broj dizajna EU-a koji se produljuje;

(c) kad je riječ o registraciji na temelju višestruke prijave, naznaku o dizajnima za koje se traži produljenje.

Ako su pristojbe za produljenje plaćene, plaćanje se smatra zahtjevom za produljenje pod uvjetom da sadržava sve potrebne podatke za utvrđivanje svrhe plaćanja.

5. U slučaju registracije na temelju višestruke prijave na temelju članka 44., ako su plaćene pristojbe nedostatne za sve dizajne za koje se traži produljenje, registracija se produljuje u odnosu na one dizajne za koje je jasno da im je namijenjen plaćeni iznos. Ako ne postoje drugi kriteriji prema kojima se utvrđuje za koje je dizajne namijenjen plaćeni iznos, Ured dizajne razmatra prema uzastopnom brojčanom redoslijedu kojim su navedeni u višestrukoj prijavi.

6. Produljenje proizvodi učinke od dana nakon dana isteka postojeće registracije. Produljenje se upisuje u Registar.

7. Ako se zahtjev za produljenje podnese u rokovima predviđenima u stavku 3., ali nisu ispunjeni drugi uvjeti za produljenje predviđeni u ovom članku, Ured obavješćuje podnositelja o utvrđenim nedostacima.

8. Ako zahtjev za produljenje nije podnesen ili je podnesen nakon isteka roka predviđenog u stavku 3. ili ako pristojbe nisu plaćene ili su plaćene tek po isteku predmetnog roka ili ako nedostaci iz stavka 7. nisu uklonjeni u tom roku, Ured utvrđuje da je registracija istekla i o tome obavješćuje nositelja dizajna EU-a. Ako je odluka postala pravomoćna, Ured briše dizajn iz Registra. Brisanje proizvodi učinke od dana nakon datuma isteka postojeće registracije. Ako su pristojbe plaćene, ali registracija nije produljena, te se pristojbe vraćaju.

9. Za dva ili više dizajna može se podnijeti jedan zahtjev za produljenje, pod uvjetom da su nositelj ili zastupnik isti za sve dizajne obuhvaćene zahtjevom. Propisana pristojba za produljenje plaća se za svaki dizajn za koji je zatraženo produljenje.

Članak 67.

Promjena

1. Prikaz registriranog dizajna EU-a ne smije se mijenjati u Registru tijekom razdoblja registracije ili pri njezinu produljenju, osim ako je riječ o beznačajnim pojedinostima.

2. Zahtjev nositelja za promjenu uključuje prikaz registriranog dizajna EU-a u promijenjenom obliku.

3. Zahtjev za promjenu smatra se podnesenim tek nakon plaćanja propisane pristojbe. Ako pristojba nije plaćena ili nije plaćena u cijelosti, Ured o tome obavješćuje nositelja. Za promjenu istog elementa u dvije ili više registracija može se podnijeti jedan zahtjev, pod uvjetom da je nositelj isti za sve dizajne. Propisana pristojba za promjenu plaća se za svaku registraciju koja se mijenja. Ako nisu ispunjeni zahtjevi za promjenu registracije utvrđeni u ovom članku i u provedbenim aktima donesenima na temelju članka 68., Ured obavješćuje nositelja o utvrđenom nedostatku. Ako se nedostatak ne ukloni u roku koji je odredio Ured, on odbija zahtjev za promjenu.

4. Objava upisa promjene u Registar sadržava prikaz registriranog dizajna EU-a u promijenjenom obliku.

Članak 68.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s promjenom

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje mora sadržavati zahtjev za promjenu iz članka 67. stavka 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 69.

Promjena imena ili adrese

1. Nositelj registriranog dizajna EU-a obavješćuje Ured o promjeni imena ili adrese nositelja koja nije posljedica prijenosa ili promjene vlasništva nad registriranim dizajnom EU-a.

2. Za promjenu imena ili adrese za dvije ili više registracija istog nositelja može se podnijeti jedan zahtjev.

3. Ako nisu ispunjeni zahtjevi za promjenu imena ili adrese utvrđeni u ovom članku i u provedbenim aktima donesenima na temelju članka 70., Ured obavješćuje nositelja registriranog dizajna EU-a o utvrđenom nedostatku. Ako se nedostatak ne ukloni u roku koji je odredio Ured, on odbija zahtjev.

4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se i na promjenu imena ili adrese registriranog zastupnika.

5. Ured u Registar unosi pojedinosti iz članka 104. stavka 3. točaka (a) i (b).

6. Stavci od 1. do 4. primjenjuju se na prijave za registrirani dizajn EU-a. Promjena se upisuje u spise koje vodi Ured, a koji se odnose na prijavu za dizajn EU-a.

Članak 70.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s promjenom imena ili adrese

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje mora sadržavati zahtjev za promjenu imena ili adrese na temelju članka 69. stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

GLAVA VI.

ODRICANJE I NIŠTAVOST REGISTRIRANOG DIZAJNA EU-A

Članak 71.

Odricanje

1. Nositelj prava Uredu dostavlja pisanu izjavu o odricanju od registriranog dizajna EU-a. Odricanje proizvodi učinak tek nakon upisa u Registar.

2. Kad je riječ o odricanju od dizajna EU-a koji je predmet odgode objave, smatra se da on od početka nije proizvodio učinke utvrđene u ovoj Uredbi.

3. Odricanje se u Registar unosi samo uz pristanak nositelja prava upisanog u Registar. Ako je licencija upisana u Registar, odricanje se upisuje u Registar samo ako nositelj registriranog dizajna EU-a dokaže da je stjecatelj licencije obaviješten o njegovoj namjeri odricanja. Odricanje se unosi nakon isteka roka od tri mjeseca od datuma na koji je nositelj dokazao Uredu da je stjecatelj licencije obaviješten o namjeri odricanja ili prije isteka tog roka, čim nositelj dizajna dokaže da je stjecatelj licencije dao pristanak.

4. Ako je pred nadležnim sudom ili tijelom pokrenut postupak na temelju članka 15. koja se odnosi na pravo registriranog dizajna EU-a, Ured ne unosi odricanje u Registar bez pristanka tužitelja.

5. Ako nisu ispunjeni zahtjevi za odricanje utvrđeni u ovom članku i u provedbenim aktima donesenima na temelju članka 72., Ured obavješćuje nositelja prava koji je dostavio izjavu o odricanju o utvrđenim nedostacima. Ako se nedostaci ne uklone u roku koji je odredio Ured, on ne unosi odricanje u Registar.

Članak 72.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s odricanjem

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje sljedeće:

(a) pojedinosti koje mora sadržavati izjava o odricanju u skladu s člankom 71. stavkom 1.;

(b) vrsta dokumentacije koja je potrebna za utvrđivanje pristanka treće strane u skladu s člankom 71. stavkom 3. i pristanka tužitelja u skladu s člankom 71. stavkom 4.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 73.

Zahtjev za proglašavanje ništavosti

1. Podložno članku 27. stavcima od 2. do 5. svaka fizička ili pravna osoba, kao i tijelo javne vlasti koje je za to ovlašteno, mogu Uredu podnijeti zahtjev za proglašavanje ništavosti registriranog dizajna EU-a.

2. Zahtjev se podnosi u obliku pisane obrazložene izjave. Smatra se da nije podnesen sve dok ne bude plaćena pristojba za podnošenje zahtjeva za proglašavanje ništavosti.

3. Zahtjev za proglašavanje ništavosti nije dopušten ako je o meritumu zahtjeva koji se odnosi na isti predmet i iste razloge za pokretanje postupka i koji uključuje iste stranke već odlučio Ured ili sud za dizajn EU-a iz članka 119., a odluka Ureda ili suda za dizajn EU-a o tom zahtjevu postala je pravomoćna.

Članak 74.

Ispitivanje zahtjeva

1. Ako Ured smatra da je zahtjev za proglašavanje ništavosti dopušten, Ured ispituje dovode li razlozi za ništavost iz članka 27. u pitanje održavanje registriranog dizajna EU-a.

2. Pri ispitivanju zahtjeva za proglašavanje ništavosti Ured poziva stranke, onoliko puta koliko je potrebno, da u roku koji Ured treba odrediti podnesu primjedbe na podneske drugih stranaka ili na priopćenja Ureda.

3. Ako nositelj registriranog dizajna EU-a to zatraži, podnositelj zahtjeva za proglašavanje ništavosti koji se poziva na prethodni žig EU-a ili nacionalni žig kao razlikovni znak u smislu članka 27. stavka 1. točke (e) ove Uredbe dostavlja dokaz o stvarnoj uporabi takvog žiga u skladu s člankom 64. stavcima 2. i 3. Uredbe (EU) 2017/1001 i pravilima donesenima na temelju članka 75. ove Uredbe.

4. Odluka Ureda o zahtjevu za proglašavanje ništavosti unosi se u Registar nakon što ta odluka postane pravomoćna.

5. Ured može pozvati stranke da sklope nagodbu.

Članak 75.

Delegiranje ovlasti u vezi s proglašavanjem ništavosti

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pojedinosti o postupku za proglašavanje ništavosti dizajna EU-a iz članaka 73. i 74., što uključuje mogućnost prioritetnog ispitivanja zahtjeva za proglašavanje ništavosti ako nositelj registriranog dizajna EU-a ne osporava razloge za ništavost ili zahtjeve koji su izneseni.

Članak 76.

Sudjelovanje u postupku navodnog povreditelja prava

1. Kad je zahtjev za proglašavanjem ništavosti registriranog dizajna EU-a podnesen, i sve dok Ured ne donese konačnu odluku, bilo koja treća strana koja dokaže da je protiv nje pokrenut postupak zbog povrede istog dizajna može se umiješati kao stranka u postupak za proglašavanje ništavosti, zahtjevom koji mora biti podnesen u roku od tri mjeseca od datuma na koji je postupak zbog povrede pokrenut.

Isto se primjenjuje i u odnosu na treću stranu koja dokaže da je nositelj prava na dizajn EU-a od nje zatražio da prestane s navodnom povredom dizajna i da je ona pokrenula postupak kako bi se sudskim putem utvrdilo da ona ne povređuje dizajn EU-a.

2. Zahtjev za sudjelovanjem kao stranka u postupku podnosi se u obliku pisane obrazložene izjave. Smatra se da takav zahtjev nije podnesen dok ne bude plaćena pristojba za proglašavanje ništavosti, navedena u članku 73. stavku 2. Nakon toga se sa zahtjevom, u skladu sa bilo kojim izuzecima utvrđenim provedbenom uredbom, postupa kao sa zahtjevom za proglašavanje ništavosti.

GLAVA VII.

ŽALBE

Članak 77.

Odluke protiv kojih se može podnijeti žalba

1. Žalba se može podnijeti protiv odluka Ureda iz članka 141. točaka (a), (b) i (c).

2. Članci od 66. do 72. Uredbe (EU) 2017/1001 primjenjuju se na žalbe koje rješavaju žalbena vijeća na temelju ove Uredbe, osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Uredbi.

Članak 78.

Delegiranje ovlasti u vezi sa žalbenim postupcima

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem sljedećeg:

(a) službenog sadržaja obavijesti o žalbi iz članka 68. Uredbe (EU) 2017/1001 te postupka za podnošenje i ispitivanje žalbe;

(b) službenog sadržaja i oblika odluka žalbenih vijeća iz članka 71. Uredbe (EU) 2017/1001;

(c) povrata pristojbe za žalbu iz članka 68. Uredbe (EU) 2017/1001.

GLAVA VIII.

POSTUPAK PRED UREDOM

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 79.

Odluke i priopćenja Ureda

1. U odlukama Ureda navode se razlozi na kojima se one temelje. Odluke Ureda mogu se temeljiti samo na razlozima ili dokazima o kojima su se dotične stranke imale priliku očitovati. Ako se pred Uredom održava usmeni postupak, odluka se može usmeno priopćiti. Strankama se naknadno dostavlja odluka u pisanom obliku.

2. U svim odlukama, priopćenjima ili obavijestima Ureda navodi se odjel ili odsjek Ureda, kao i ime odgovornog službenika ili odgovornih službenika. Njih potpisuju taj službenik ili ti službenici ili je umjesto potpisa na njima ispisan ili otisnut pečat Ureda. Izvršni direktor može odrediti da se mogu upotrijebiti drugi načini identifikacije odjela ili odsjeka Ureda i imena odgovornog službenika ili odgovornih službenika, odnosno identifikacije i na drugi način osim pečatom, ako se odluke, priopćenja ili obavijesti prenose bilo kojim tehničkim sredstvom komunikacije.

3. Odlukama Ureda koje mogu biti predmet žalbe prilaže se pismena uputa u kojoj se navodi da se svaka obavijest o žalbi mora podnijeti Uredu u pisanom obliku u roku od dva mjeseca od datuma obavijesti o predmetnoj odluci. Svakom takvom uputom također se skreće pozornost stranaka na odredbe utvrđene u člancima 66., 67., 68., 71. i 72. Uredbe (EU) 2017/1001, koje se primjenjuju i na žalbe na temelju ove Uredbe u skladu s člankom 77. stavkom 2. ove Uredbe. Stranke se ne mogu pozivati na propust Ureda da ih obavijesti o mogućnosti korištenja žalbenog postupka.

Članak 80.

Ispitivanje činjenica od strane Ureda po službenoj dužnosti

1. U postupcima koji se pred njim vode Ured ispituje činjenice po službenoj dužnosti. Međutim, u postupcima koji se odnose na proglašavanje ništavosti Ured je u tom ispitivanju ograničen na razloge, činjenice, dokaze i argumente koje su podnijele stranke i na zahtjeve koji su izneseni.

2. Ured može zanemariti činjenice ili dokaze koje stranke nisu pravovremeno podnijele.

Članak 81.

Usmeni postupak

1. Ako Ured smatra da bi usmeni postupak bio svrsishodan, on se održava na prijedlog Ureda ili na zahtjev bilo koje stranke u postupku.

2. Usmeni postupak pred ispitivačima i odjelom zaduženim za Registar nije javan.

3. Usmeni postupak, uključujući objavu odluke, pred odjelima za poništaje i žalbenim vijećima javan je, osim ako odjel pred kojim se vodi postupak odluči drukčije u slučajevima u kojima bi prisutnost javnosti mogla imati ozbiljne i neopravdane nepovoljne posljedice, posebno za stranku u postupku.

Članak 82.

Delegiranje ovlasti u vezi s usmenim postupcima

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem detaljnih aranžmana za usmeni postupak iz članka 81., uključujući detaljne aranžmane za upotrebu jezika u skladu s člankom 137.

Članak 83.

Izvođenje dokaza

1. U postupcima pred Uredom načini iznošenja odnosno pribavljanja dokaza uključuju sljedeće:

(a) saslušanje stranaka;

(b) zahtjeve za pribavljanjem podataka;

(c) pribavljanje dokumenata i dokaznih predmeta;

(d) saslušanje svjedoka;

(e) mišljenja vještaka;

(f) pisane izjave, izjave pod prisegom, ovjerene izjave ili izjave koje imaju sličan učinak prema pravu države u kojoj je izjava sastavljena.

2. Određeni odjel Ureda može zadužiti jednog od svojih članova da preispita pribavljene dokaze.

3. Ako Ured smatra da stranka, svjedok ili vještak trebaju usmeno iznijeti dokaze, on dotičnoj osobi upućuje poziv za saslušanje pred Uredom. Rok za saslušanje u tom pozivu mora biti najmanje mjesec dana, osim ako su stranka, svjedok ili vještak suglasni s kraćim rokom.

4. Stranke se obavješćuju o saslušanju svjedoka ili vještaka pred Uredom. One imaju pravo biti prisutne i imaju pravo postavljati pitanja svjedoku ili vještaku.

5. Izvršni direktor određuje iznose troškova koje treba platiti, uključujući predujmove, u vezi s troškovima izvođenja dokaza.

Članak 84.

Delegiranje ovlasti u vezi s izvođenjem dokaza

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem detaljnih aranžmana za izvođenje dokaza iz članka 83.

Članak 85.

Dostava

1. Ured po službenoj dužnosti dostavlja dotičnim osobama odluke i pozive te sve obavijesti ili druga priopćenja od kojih se računa određeni rok, odnosno koje se moraju dostaviti dotičnim osobama na temelju drugih odredaba ove Uredbe ili akata donesenih u skladu s njome, ili za koje je dostavu naložio izvršni direktor.

2. Dostava se odvija elektroničkim putem. Pojedinosti o dostavi elektroničkim putem određuje izvršni direktor.

3. Ako se pokazalo da dostava putem Ureda nije moguća, dostava se provodi javnom objavom. Izvršni direktor određuje kako se javna objava provodi i određuje početak jednomjesečnog roka po isteku kojeg se smatra da je dokument dostavljen.

Članak 86.

Delegiranje ovlasti u vezi s dostavom

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem detaljnih aranžmana za dostavu iz članka 85.

Članak 87.

Obavijest o gubitku prava

Ako Ured zaključi da je zbog ove Uredbe ili akata donesenih na temelju nje došlo do gubitka bilo kojeg prava, a da nije donesena nikakva odluka, dostavlja taj zaključak dotičnim osobama u skladu s člankom 85. Dotične osobe mogu zatražiti odluku o tom pitanju u roku od dva mjeseca od dostave obavijesti ako smatraju da je zaključak Ureda netočan. Ured takvu odluku donosi samo ako se ne slaže s osobama koje to traže. Ako to nije slučaj, Ured mijenja svoj zaključak i o tome obavješćuje osobe koje su zatražile tu odluku.

Članak 88.

Priopćenja Uredu

Priopćenja upućena Uredu šalju se elektroničkim putem. Izvršni direktor određuje elektronička sredstva koja se moraju upotrebljavati te način i tehničke uvjete u skladu s kojima se ona moraju upotrebljavati.

Članak 89.

Delegiranje ovlasti u vezi s priopćenjima Uredu

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila o priopćenjima upućenima Uredu iz članka 88. i oblicima takvih priopćenja koje Ured stavlja na raspolaganje.

Članak 90.

Rokovi

1. Rokovi se određuju u cijelim godinama, mjesecima, tjednima ili danima. Izračunavanje počinje sljedećeg dana od dana kad je nastupio relevantni događaj. Rokovi ne smiju biti kraći od mjesec dana ni dulji od šest mjeseci, osim ako je drukčije utvrđeno u ovoj Uredbi ili u aktima donesenima u skladu s njome.

2. Izvršni direktor prije početka svake kalendarske godine određuje dane kad Ured nije otvoren za zaprimanje dokumenata.

3. Izvršni direktor određuje trajanje razdoblja prekida u slučaju stvarnog prekida povezanosti Ureda s dopuštenim elektroničkim sredstvima komunikacije.

4. Ako izniman događaj, kao što je prirodna nepogoda ili štrajk, prekine ili poremeti urednu komunikaciju stranaka u postupku prema Uredu ili obrnuto, izvršni direktor može odrediti da se za stranke u postupku koje imaju svoje boravište ili registrirani ured na zemljopisnom području pogođenom iznimnim događajem ili koje su imenovale zastupnika s mjestom poslovanja na tom području svi rokovi koji bi inače istekli na datum ili nakon datuma početka takvog događaja produljuju do određenog datuma. Pri utvrđivanju tog datuma izvršni direktor procjenjuje kada izniman događaj završava. Ako događaj utječe na sjedište Ureda, u odluci izvršnog direktor o produljenju rokova određuje da se ona primjenjuje na sve stranke u postupku.

Članak 91.

Delegiranje ovlasti u vezi s izračunavanjem i trajanjem rokova

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pojedinosti u vezi s izračunavanjem i trajanjem rokova iz članka 90.

Članak 92.

Ispravci pogrešaka i očitih propusta

1. Ured po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke ispravlja sve jezične pogreške ili pogreške u prijepisu te očite propuste u svojim odlukama, pogreške pri registraciji dizajna EU-a ili pri objavi registracije.

2. Ako ispravak pogrešaka u registraciji dizajna EU-a ili u objavi registracije zatraži nositelj, članak 69. primjenjuje se mutatis mutandis.

3. Ured objavljuje ispravke pogrešaka u registraciji dizajna EU-a i u objavi registracije.

Članak 93.

Brisanje upisâ u Registar i opoziv odluka

1. Ako Ured unese upis u Registar ili donese odluku koja sadržava očitu pogrešku koja se može pripisati Uredu, on osigurava brisanje upisa iz Registra ili opoziv odluke. Ako u postupku sudjeluje samo jedna stranka i ako takav upis ili takva mjera utječe na njezina prava, brisanje iz Registra ili opoziv nalaže se čak i ako stranka nije uočila pogrešku.

2. Brisanje iz Registra ili opoziv iz stavka 1. po službenoj dužnosti ili na zahtjev jedne od stranaka u postupku nalaže odjel koji je izvršio upis u Registar ili donio odluku. Brisanje upisa iz Registra ili opoziv odluke provodi se u roku od godine dana od datuma upisa ili datuma donošenja odluke, nakon savjetovanja sa strankama u postupku i eventualnim nositeljima prava na predmetni dizajn EU-a koji su upisani u Registar. Ured vodi evidenciju o svakom brisanju ili opozivu.

3. Ovim se člankom ne dovodi u pitanje pravo stranaka na podnošenje žalbe u skladu s člancima 77. i 78. ni mogućnost ispravka pogrešaka i očitih propusta u skladu s člankom 92. Ako se protiv odluke Ureda koja sadržava pogrešku podnese žalba, žalbeni postupak postaje bespredmetan nakon što Ured opozove svoju odluku u skladu sa stavkom 1. ovog članka. U potonjem slučaju pristojba za žalbu vraća se podnositelju žalbe.

Članak 94.

Delegiranje ovlasti u vezi s brisanjem upisâ iz Registra i opozivom odluka

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem postupka za brisanje upisa iz Registra ili opoziv odluke iz članka 93.

Članak 95.

Povrat u prijašnje stanje

1. Podnositelj prijave ili nositelj registriranog dizajna EU-a ili bilo koja druga stranka u postupku pred Uredom koja, usprkos svoj potrebnoj pažnji koju okolnosti zahtijevaju, nije mogla poštovati rok prema Uredu ima pravo, na temelju podnesenog zahtjeva, na ponovnu uspostavu svojih prava, ako je izravna posljedica tog nepoštovanja, na temelju odredaba ove Uredbe, gubitak bilo kojeg prava ili pravnog sredstva.

2. Podnositelj prijave podnosi zahtjev u pisanom obliku u roku od dva mjeseca od nestanka razloga za nepoštovanje roka. Propuštena radnja mora se obaviti u tom roku. Zahtjev je dopušten samo u roku od jedne godine koja slijedi neposredno nakon što je istekao rok koji je propušten. Ako se zahtjev za produljenje registracije ne podnese ili se pristojba za produljenje ne plati, dodatni rok od šest mjeseci nakon isteka registracije predviđen u članku 66. stavku 3. ne uračunava se u rok od jedne godine.

3. U zahtjevu se navode razlozi na kojima se on temelji i iznose činjenice na koje se on oslanja. Smatra se da zahtjev nije podnesen sve dok nije plaćena pristojba za ponovnu uspostavu prava. Ako se odobri povrat u prijašnje stanje, pristojba se vraća.

4. O zahtjevu odlučuje odjel koji je nadležan odlučiti o propuštenoj radnji.

5. Nepoštovanje rokova utvrđenih u stavku 2. ovog članka i u članku 96. ne dovodi do ponovne uspostave pravâ iz stavka 1. ovog članka.

6. Ako podnositelj prijave ili nositelj registriranog dizajna EU-a ponovno uspostavi svoja prava, ne može se pozvati na svoja prava prema trećoj strani koja je, u dobroj vjeri, tijekom razdoblja između gubitka prava iz prijave ili iz registracije registriranog dizajna EU-a i objave podataka o ponovnoj uspostavi tih prava, stavila na tržište proizvode koji sadrže ili na koje je primijenjen dizajn uključen u opseg zaštite registriranog dizajna EU-a.

7. Treće strane koje mogu iskoristiti odredbe stavka 6. mogu pokrenuti postupak treće strane protiv odluke o ponovnoj uspostavi prava podnositelja prijave ili nositelja registriranog dizajna EU-a u roku od dva mjeseca od datuma objave podataka o ponovnoj uspostavi tih prava.

8. Ništa iz ovog članka ne ograničava pravo države članice da prizna povrat u prijašnje stanje vezano za rokove koji su utvrđeni ovom Uredbom i koji se pred tijelima te države moraju poštovati.

Članak 96.

Nastavak postupka

1. Podnositelj prijave za registrirani dizajn EU-a, nositelj registriranog dizajna EU-a ili svaka druga stranke u postupku koji se vodi pred Uredom koji su propustili određeni rok u odnosu na Ured može na zahtjev ishoditi nastavak postupka, pod uvjetom da je u trenutku podnošenja zahtjeva već izvršena propuštena radnja. Zahtjev za nastavak postupka dopušten je samo ako je podnesen u roku od dva mjeseca od isteka propuštenog roka. Smatra se da zahtjev nije podnesen sve dok se ne uplati pristojba za nastavak postupka.

2. Nastavak postupka ne odobrava se u slučaju nepoštovanja rokova utvrđenih u:

(a) članku 46., članku 49. stavku 1., članku 53. stavku 1., članku 55. stavku 3., članku 66. stavku 3. i članku 95. stavku 2. ove Uredbe;

(b) članku 68. i članku 72. stavku 5. Uredbe (EU) 2017/1001 u vezi s člankom 77. stavkom 2. ove Uredbe;

(c) stavku 1. ovog članka.

3. O zahtjevu za nastavak postupka odlučuje odjel koji je nadležan za odlučivanje o propuštenoj radnji.

4. Ako Ured prihvati zahtjev za nastavak postupka, smatra se da posljedica propuštanja roka nije bilo. Ako je odluka donesena između isteka tog roka i zahtjeva za nastavak postupka, odjel koji je nadležan za odlučivanje o propuštenoj radnji preispituje odluku i, ako je izvršenje te propuštene radnje dovoljno, donosi drukčiju odluku. Ako Ured nakon preispitivanja zaključi da prvobitnu odluku ne treba promijeniti, tu odluku potvrđuje u pisanom obliku.

5. Ako Ured odbije zahtjev za nastavak postupka, pristojba se vraća.

Članak 97.

Prekid postupka

1. Postupci pred Uredom prekidaju se:

(a) u slučaju smrti ili pravne nesposobnosti podnositelja prijave za registrirani dizajn EU-a ili nositelja registriranog dizajna EU-a ili osobe koja je na temelju nacionalnog prava ovlaštena za njihovo zastupanje;

(b) ako podnositelj prijave za registrirani dizajn EU-a ili nositelj registriranog dizajna EU-a zbog pravnih razloga proizašlih iz mjere poduzete protiv njegove imovine ne može nastaviti postupak pred Uredom;

(c) u slučaju smrti ili pravne nesposobnosti zastupnika podnositelja prijave za registrirani dizajn EU-a ili nositelja registriranog dizajna EU-a ili ako zastupnik zbog pravnih razloga proizašlih iz mjere poduzete protiv njegove imovine ne može nastaviti postupak pred Uredom.

Ako smrt ili nesposobnost iz prvog podstavka točke (a) ovog stavka ne utječu na ovlaštenje zastupnika imenovanog u skladu s člankom 116., postupak se prekida samo na zahtjev tog zastupnika.

2. Postupak pred Uredom može se nastaviti čim se utvrdi identitet osobe ovlaštene za njegov nastavak ili kad Ured iscrpi sve razumne napore za utvrđivanje identiteta takve osobe.

Članak 98.

Delegiranje ovlasti u vezi s nastavkom postupka

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem detaljnih aranžmana za nastavak postupka pred Uredom iz članka 97. stavka 2.

Članak 99.

Upućivanje na opća načela

Ako ova Uredba ili akti doneseni u skladu s njome ne sadržavaju postupovne odredbe, Ured uzima u obzir načela postupovnog prava koja su općepriznata u državama članicama.

Članak 100.

Prestanak financijskih obveza

1. Prava Ureda na naplatu pristojbi prestaju u roku od četiri godine od kraja kalendarske godine u kojoj je pristojba dospjela na naplatu.

2. Prava prema Uredu na povrat pristojbi ili novčanih iznosa uplaćenih iznad iznosa pristojbe prestaju u roku od četiri godine od kraja kalendarske godine u kojoj su ta prava nastala.

3. Rokovi utvrđeni stavcima 1. i 2. prekidaju se, u slučaju iz stavka 1., izdavanjem zahtjeva za plaćanje pristojbe, a u slučaju iz stavka 2., podnošenjem obrazloženog pisanog zahtjeva. Nakon prekida oni odmah ponovno počinju teći i istječu najkasnije šest godina nakon kraja godine u kojoj su prvobitno počeli teći, osim ako su u međuvremenu pokrenuti sudski postupci za provedbu zaštite tog prava. U tom slučaju rok istječe najranije godinu dana nakon što je presuda postala pravomoćna.

Odjeljak 2.

Troškovi

Članak 101.

Raspodjela troškova

1. Stranka koja izgubi spor u postupku za proglašavanje ništavosti registriranog dizajna EU-a ili u žalbenom postupku snosi pristojbe koje je druga stranka platila za zahtjev za proglašavanje ništavosti i za žalbu. Stranka koja izgubi spor snosi i troškove druge stranke koji su bitni za postupak, uključujući putne troškove i dnevnice te naknadu za zastupnika iz članka 116. stavka 1., u okviru najvećih stopa koje su za svaku kategoriju troškova utvrđene u provedbenom aktu donesenom na temelju članka 102.

2. Ako svaka stranka djelomično uspije u nekim svojim zahtjevima, ali ne uspije u drugim svojim zahtjevima ili ako tako nalažu razlozi pravičnosti, Odjel za poništaje ili Žalbeno vijeće odlučuje o raspodjeli troškova koja se razlikuje od one utvrđene u stavku 1.

3. Stranka koja okonča postupak povlačenjem prijave za dizajn EU-a, zahtjeva za proglašavanje ništavosti ili žalbe, neproduljivanjem registracije dizajna EU-a ili odricanjem od registriranog dizajna EU-a snosi pristojbe i troškove druge stranke kako je utvrđeno u stavcima 1. i 2.

4. Ako postupak ne rezultira presudom, Odjel za poništaje ili Žalbeno vijeće slobodno odlučuje o troškovima.

5. Ako stranke pred Odjelom za poništaje ili Žalbenim vijećem sklope nagodbu o troškovima koja se razlikuje od one predviđene u stavcima od 1. do 4., predmetno tijelo prima na znanje tu nagodbu.

6. Odjel za poništaje ili Žalbeno vijeće po službenoj dužnosti utvrđuje iznos troškova koji se moraju platiti na temelju stavaka od 1. do 5. ovog članka ako su troškovi koji se moraju platiti ograničeni na pristojbe koje se plaćaju Uredu i troškove zastupanja. U svim ostalim slučajevima pisarnica Žalbenog vijeća ili Odjela za poništaje na zahtjev utvrđuje iznos troškova koji se moraju platiti. Zahtjev je dopušten samo u roku od dva mjeseca nakon datuma na koji je postala pravomoćna odluka u odnosu na koju je podnesen zahtjev za utvrđivanje troškova te se uz njega prilažu račun i popratni dokazi. Za troškove zastupanja u smislu članka 116. stavkom 1. dovoljna je potvrda zastupnika da su troškovi nastali. Za ostale troškove dovoljno je utvrditi njihovu vjerodostojnost.

Ako je iznos troškova utvrđen u skladu s prvim podstavkom ovog stavka, troškovi zastupanja odobravaju se na razini određenoj u provedbenom aktu donesenom na temelju članka 102. i bez obzira na to jesu li zaista nastali.

7. U odlukama o utvrđivanju troškova donesenima u skladu sa stavkom 6. navode se razlozi na kojima se odluke temelje te ih Odjel za poništaje ili Žalbeno vijeće može preispitati na temelju zahtjeva podnesenog u roku od mjesec dana nakon datuma obavijesti o odluci. Smatra se da zahtjev nije podnesen sve dok nije plaćena pristojba za preispitivanje iznosa troškova. Odjel za poništaje ili Žalbeno vijeće, ovisno o slučaju, odlučuje o zahtjevu za preispitivanje odluke o utvrđivanju troškova bez usmenog postupka.

Članak 102.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s najvišim stopama za troškove

Komisija donosi provedbene akte u kojima se utvrđuju najviše stope za troškove koji su bitni za postupak i stvarne troškove stranke koja je dobila spor iz članka 101. stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.;

Pri utvrđivanju najviših stopa za putne troškove i dnevnice Komisija uzima u obzir udaljenost između mjesta boravišta ili poslovanja stranke, zastupnika, svjedoka ili vještaka i mjesta gdje se održava usmeni postupak, fazu postupka u kojoj su nastali troškovi, a kad je riječ o troškovima zastupanja u smislu članka 116. stavka 1., potrebu da se osigura da druga stranka ne može zlouporabiti obvezu snošenja troškova zbog taktičkih razloga. Osim toga, dnevnice se izračunavaju u skladu s Pravilnikom o osoblju za dužnosnike Unije i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Unije, utvrđenima Uredbom Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 ([14]). Stranka koja izgubi spor snosi troškove samo jedne stranke u postupku i, ako je primjenjivo, samo jednog zastupnika.

Članak 103.

Izvršenje odluka o kojima se određuje iznos troškova

1. Bilo koja konačna odluka Ureda koja određuje iznos troškova je izvršna.

2. Izvršenje se uređuje pravilima građanskog postupka koja su na snazi u državi članici na čijem se državnom području izvršenje provodi. Svaka država članica imenuje jedno tijelo odgovorno za potvrdu vjerodostojnosti odluke iz stavka 1. i dostavlja njegove podatke za kontakt Uredu, Sudu i Komisiji. To tijelo uz odluku prilaže nalog za izvršenje, pri čemu je provjera vjerodostojnosti odluke jedina formalnost.

3. Kada su formalnosti iz stavka 2. ispunjene na zahtjev zainteresirane stranke, ona može nastaviti s izvršenjem u skladu s nacionalnim pravom, iznoseći slučaj neposredno pred ovlašteno tijelo.

4. Izvršenje se može obustaviti samo odlukom Suda. Međutim, sudovi odnosne države članice imaju nadležnost nad žalbama da je izvršenje provedeno na neodgovarajući način.

([14]) Uredba (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 Vijeća od 29. veljače 1968. kojom se utvrđuje Pravilnik o osoblju za dužnosnike i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica i kojom se uvode posebne mjere koje se privremeno primjenjuju na dužnosnike Komisije (SL L 56, 4.3.1968., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

Odjeljak 3.

Obavješćivanje javnosti i službenih tijela država članica

Članak 104.

Registar dizajna EU-a

1. Ured vodi i ažurira Registar registriranih dizajna EU-a.

2. Registar sadržava sljedeće upise koji se odnose na registracije dizajna EU-a:

(a) datum podnošenja i registracije prijave, na temelju članka 59. stavka 3.;

(b) broj spisa prijave i broj spisa svakog pojedinog dizajna uključenog u višestruku prijavu;

(c) datum objave registracije;

(d) ime podnositelja prijave te grad i zemlju podnositelja prijave;

(e) ime i poslovnu adresu zastupnika, osim zastupnika iz članka 115. stavka 3. prvog podstavka;

(f) prikaz dizajna;

(g) nazive proizvoda, ispred kojih su navedeni brojevi razreda i podrazreda Lokarnske klasifikacije;

(h) pojedinosti o zahtjevima za prvenstvo u skladu s člankom 50.;

(i) pojedinosti o zahtjevima za izložbeno prvenstvo u skladu s člankom 53.;

(j) navođenje podataka o dizajneru ili timu dizajnera u skladu s člankom 18. ili izjavu da su se dizajner odnosno tim dizajnera odrekli prava da se njihovi podaci navedu;

(k) jezik na kojem je podnesena prijava i drugi jezik koji je podnositelj naveo u prijavi, u skladu s člankom 137. stavkom 3.;

(l) datum upisa dizajna u Registar i registracijski broj u skladu s člankom 59. stavkom 1.;

(m) naznaku o eventualnim zahtjevima za odgodu objave na temelju članka 62. stavka 3., uz točno naveden datum isteka razdoblja odgode;

(n) naznaku da je opis podnesen u skladu s člankom 42. stavkom 3. točkom (a).

3. Registar sadržava i sljedeće upise, od kojih je svakom dodan datum upisa:

(a) promjene imena nositelja ili grada i zemlje nositelja u skladu s člankom 69.;

(b) promjene imena ili poslovne adrese zastupnika, osim zastupnika iz članka 115. stavka 3. prvog podstavka;

(c) ako je imenovan novi zastupnik, ime i poslovnu adresu tog zastupnika;

(d) promjene imena dizajnera ili tima dizajnera u skladu s člankom 18.;

(e) ispravke pogrešaka i očitih propusta na temelju članka 92.;

(f) promjene dizajna u skladu s člankom 67.;

(g) naznaku da je pokrenut postupak za priznavanje prava pred nadležnim sudom ili tijelom na temelju članka 15. stavka 5. točke (a);

(h) datum i pojedinosti pravomoćne odluke nadležnog suda ili tijela ili drugog okončanja postupka u skladu s člankom 15. stavkom 5. točkom (b);

(i) promjenu vlasništva u skladu s člankom 15. stavkom 5. točkom (c);

(j) prijenos u skladu s člankom 31.;

(k) nastanak ili prijenos stvarnog prava u skladu s člankom 33. i prirodu stvarnog prava;

(l) ovrhu u skladu s člankom 34. te stečajni postupak u skladu s člankom 35.;

(m) dodjelu ili prijenos licencije u skladu s člankom 16. stavkom 2. ili člankom 36. i, ako je primjenjivo, vrstu licencije iz članka 37. stavka 3.;

(n) produljenje registracije u skladu s člankom 66. i datum od kojeg produljenje ima učinak;

(o) određivanje isteka registracije u skladu s člankom 68. stavkom 8.;

(p) izjavu nositelja o odricanju u skladu s člankom 71. stavkom 1.;

(q) datum podnošenja i pojedinosti zahtjeva za proglašavanje ništavosti na temelju članka 73., protutužbe za proglašavanje ništavosti u skladu s člankom 123. stavkom 5. ili žalbe podnesene u skladu s člankom 77.;

(r) datum i pojedinosti pravomoćne odluke o zahtjevu za proglašavanje ništavosti u skladu s člankom 74., pravomoćne odluke o protutužbi za proglašavanje ništavosti u skladu s člankom 125. stavkom 3., pravomoćne odluke o žalbi u skladu s člankom 77. ili svakog drugog okončanja postupka u skladu s tim člancima;

(s) brisanje upisa u vezi sa zastupnikom upisanog u skladu sa stavkom 2. točkom (e);

(t) promjenu ili brisanje iz Registra elemenata iz stavka 3. točaka (l), (m) i (n);

(u) opoziv odluke ili brisanja upisa u Registar u skladu s člankom 93., ako se opoziv odnosi na objavljenu odluku ili se brisanje odnosi na objavljeni upis.

4. Izvršni direktor može odrediti da se u Registar moraju unijeti i drugi elementi osim onih navedenih u stavcima 2. i 3.

5. Registar se može voditi u elektroničkom obliku. Ured prikuplja, organizira, objavljuje i pohranjuje elemente iz stavaka 1., 2. i 3., uključujući osobne podatke, za potrebe utvrđene u stavku 8. Ured omogućuje da Registar bude lako dostupan javnosti na uvid.

6. Nositelja registriranog dizajna EU-a obavješćuje se o svakoj promjeni u Registru.

7. Ako pristup Registru nije ograničen na temelju članka 109. stavka 5., Ured na zahtjev elektroničkim putem izdaje ovjerene ili neovjerene izvatke iz Registra.

8. Podaci koji se odnose na upise iz stavaka 2. i 3., uključujući osobne podatke, obrađuju se u svrhu:

(a) upravljanja prijavama, registracijama ili i jednima i drugima, kako je opisano u ovoj Uredbi i u svim aktima koji su doneseni u skladu s njome;

(b) održavanja javnog registra u svrhu uvida tijelâ javne vlasti i gospodarskih subjekata te njihova informiranja kako bi im se omogućilo ostvarivanje prava koja su im dodijeljena ovom Uredbom i kako bi bili obaviješteni o postojanju prethodnih prava koja pripadaju trećim stranama;

(c) izrade izvješća i statističkih podataka koji omogućuju Uredu da optimizira svoj rad i poboljša funkcioniranje sustava za registraciju dizajna EU-a.

9. Svi podaci, uključujući osobne podatke, koji se odnose na upise iz stavaka 2. i 3. ovog članka smatraju se podacima od javnog interesa i može im pristupiti bilo koja treća strana osim ako je člankom 62. stavkom 2. predviđeno drukčije. Upisi u Registru čuvaju se na neodređeno vrijeme.

Članak 105.

Baza podataka

1. Uz obvezu vođenja Registra, kako je utvrđeno u članku 104., Ured prikuplja i pohranjuje u elektroničku bazu podataka sve pojedinosti koje dostave nositelji ili bilo koja druga stranka u postupku u skladu s ovom Uredbom ili aktima donesenima u skladu s njome.

2. Elektronička baza podataka može uključivati osobne podatke, uz one koji su uključeni u Registar u skladu s člankom 104., ako su takvi podaci propisani ovom Uredbom ili aktima donesenima u skladu s njome. Prikupljanje, pohrana i obrada osobnih podataka služe u svrhu:

(a) upravljanja prijavama, registracijama ili i jednima i drugima, kako je opisano u ovoj Uredbi i u aktima koji su doneseni u skladu s njome;

(b) pristupa informacijama potrebnima za lakše i učinkovitije provođenje relevantnih postupaka;

(c) komuniciranja s podnositeljima prijava i drugim strankama u postupku; te

(d) izrade izvješća i statističkih podataka koji omogućuju Uredu da optimizira svoj rad i poboljša funkcioniranje sustava.

3. Izvršni direktor određuje uvjete pristupa bazi podataka i način na koji se sadržaj, osim osobnih podataka iz stavka 2. ovog članka, ali uključujući podatke navedene u članku 104., može staviti na raspolaganje.

4. Pristup osobnim podacima iz stavka 2. ograničen je i ti podaci nisu javno dostupni osim ako je dotična stranka izričito pristala.

5. Svi se podaci čuvaju na neograničeno vrijeme. Međutim, dotična stranka može zatražiti uklanjanje svih osobnih podataka iz baze podataka nakon 18 mjeseci od isteka registriranog dizajna EU-a ili okončanja relevantnog postupka inter partes. Dotična stranka ima pravo ishoditi ispravak netočnih ili pogrešnih podataka u bilo kojem trenutku.

Članak 106.

Internetski pristup odlukama

1. Odluke Ureda u vezi s registriranim dizajnima EU-a dostupne su na internetu radi informiranja i uvida javnosti. Svaka stranka u postupku koji je doveo do donošenja odluke može zatražiti uklanjanje svih osobnih podataka uključenih u odluku.

2. Ured može omogućiti internetski pristup presudama nacionalnih sudova i sudova Unije koje se odnose na njegove zadaće kako bi se podigla javna svijest o pitanjima intelektualnog vlasništva i promicala konvergencija praksi. Ured poštuje uvjete prve objave s obzirom na osobne podatke.

Članak 107.

Periodičke publikacije

1. Ured periodički objavljuje:

(a) Službeni glasnik dizajna Europske unije, koji sadržava objave o upisima u Registar i druge pojedinosti u vezi s registracijama dizajna EU-a čija je objava propisana ovom Uredbom ili aktima donesenima u skladu s njome;

(b) Službeni list Ureda, koji sadržava opće obavijesti i priopćenja izvršnog direktora te druge informacije relevantne za ovu Uredbu ili njezinu provedbu.

Publikacije iz prvog podstavka točaka (a) i (b) mogu se objaviti elektroničkim putem.

2. Izvršni direktor određuje na koji se način i koliko često objavljuje Službeni glasnik dizajna Europske unije.

3. Službeni list Ureda objavljuje se na jezicima Ureda. Međutim, izvršni direktor može odrediti da se određene stavke objavljuju u Službenom listu Ureda na službenim jezicima Unije.

Članak 108.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s periodičkim publikacijama

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje sljedeće:

(a) datum koji će se smatrati datumom objave u Službenom glasniku dizajna Europske unije;

(b) način objave unesenih podataka povezanih s registracijom dizajna koji ne sadržavaju izmjene u usporedbi s objavom prijave;

(c) oblici u kojima će izdanja Službenog lista Ureda biti dostupna javnosti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 109.

Uvid u predmete

1. Predmeti koji se odnose na prijave za registraciju dizajna EU-a koji još nisu bili objavljeni ili predmeti koji se odnose na registrirane dizajna EU-a koji podliježu odgodi objave u skladu s člankom 62. ili koji su, s obzirom da podliježu takvoj odgodi, bili predmetom odricanja prije ili po isteku tog roka, nisu otvoreni za uvid bez pristanka podnositelja prijave ili nositelja prava na registrirani dizajna EU-a.

2. Svaka osoba koja može dokazati pravni interes, može izvršiti uvid u spis predmeta bez pristanka podnositelja prijave ili nositelja registriranog dizajna EU-a prije objave ili nakon odricanja od tog dizajna u slučaju utvrđenom stavkom 1.

To se posebno primjenjuje ako zainteresirana strana dokaže da je podnositelj prijave ili nositelj registriranog dizajna EU-a poduzeo korake kako bi se protiv nje pozvao na pravo koje proizlazi iz registriranog dizajna EU-a.

3. Po objavi registriranog dizajna EU-a, na zahtjev se može izvršiti uvid u spis predmeta.

4. Ako se uvid u spis obavlja u skladu sa stavkom 2. ili 3., sljedeći se dijelovi spisa ne daju na uvid:

(a) dokumenti povezani s izuzećem ili zahtjevom za izuzeće u skladu s člankom 169. Uredbe (EU) 2017/1001;

(b) nacrti odluka i mišljenja i svi drugi interni dokumenti koji se upotrebljavaju za pripremu odluka i mišljenja;

(c) dijelovi spisa za koje je dotična stranka iskazala poseban interes da ostanu povjerljivi prije podnošenja zahtjeva za uvid u spis, osim ako je uvid u takve dijelove spisa opravdan zbog viših legitimnih interesa stranke koja zahtijeva uvid.

5. Ako se na registraciju primjenjuje odgoda objave na temelju članka 62. stavka 1., pristup Registru kad je riječ o osobama koje nisu nositelji registriranog dizajna EU-a ograničava se na pregled imena nositelja, imena zastupnika, datuma podnošenja prijave i registracije, broja spisa prijave i naznake da je objava odgođena. U takvim slučajevima ovjereni ili neovjereni izvadci iz Registra sadržavaju samo ime nositelja, ime zastupnika, datum podnošenja prijave i registracije, broj spisa prijave i naznaku da je objava odgođena, osim ako je zahtjev za izvatke podnio nositelj ili nositeljev zastupnik.

Članak 110.

Postupci za uvid u spise

1. Pri uvidu u spise registriranih dizajna EU-a zatraženih na temelju članka 109. stavka 3. provjeravaju se tehnička sredstva pohrane tih spisa. Takav se uvid obavlja putem interneta. Izvršni direktor određuje načine uvida.

2. Ako se zahtjev za uvid u spis odnosi na prijavu za registrirani dizajn EU-a ili na registrirani dizajn EU-a čija je objava odgođena u skladu s člankom 62. ili kojeg se, s obzirom na to da je objava odgođena, nositelj odrekao prije datuma isteka razdoblja odgode ili na taj datum, zahtjev za uvid u spis mora sadržavati dokaze o sljedećem:

(a) podnositelj prijave ili nositelj dizajna EU-a pristao je na uvid; ili

(b) osoba koja je zatražila uvid dokazala je legitiman interes za uvid u spis.

3. Na zahtjev, uvid u spise vrši se putem elektroničkih preslika dokumenata iz spisa. Ured ujedno na zahtjev elektroničkim putem izdaje ovjerene ili neovjerene preslike prijava za registrirani dizajn EU-a.

Članak 111.

Priopćavanje informacija sadržanih u spisima

Podložno ograničenjima predviđenima u članku 109., Ured može na zahtjev priopćiti informacije iz bilo kojeg spisa bilo kojeg postupka koji se odnosi na prijavu za dizajn EU-a ili na registrirani dizajn EU-a.

Članak 112.

Pohranjivanje spisa

1. Ured pohranjuje spise svih postupaka u vezi s prijavom za dizajn EU-a i registriranim dizajnima EU-a. Izvršni direktor određuje oblik u kojem se ti spisi pohranjuju.

2. Ako se spisi pohranjuju u elektroničkom obliku, elektronički spisi ili njihove sigurnosne kopije pohranjuju se na neograničeno vrijeme. Izvorni dokumenti koje su podnijele stranke u postupku, i koji čine osnovu takvih elektroničkih spisa, uklanjaju se istekom određenog roku nakon što ih Ured zaprimi, a taj rok određuje izvršni direktor.

3. Ako se spisi ili dijelovi spisa pohranjuju u nekom drugom obliku osim elektroničkog, dokumenti ili dokazi koji sačinjavaju dio takvih spisa pohranjuju se na najmanje pet godina od kraja godine u kojoj je nastupilo sljedeće:

(a) prijava je odbačena ili povučena;

(b) registracija dizajna EU-a konačno je istekla;

(c) odricanje od registriranog dizajna EU-a uneseno je u Registar u skladu s člankom 71.;

(d) registrirani dizajn EU-a konačno je izbrisan iz Registra.

Članak 113.

Administrativna suradnja

1. Osim ako je ovom Uredbom ili nacionalnim zakonodavstvom drukčije predviđeno, Ured i sudovi ili tijela država članica jedni drugima na zahtjev pružaju pomoć priopćavanjem informacija ili davanjem spisa na uvid. Ako Ured daje spise na uvid sudovima, uredima državnog odvjetništva ili središnjim uredima za industrijsko vlasništvo, uvid u spise ne podliježe ograničenjima utvrđenima u članku 109.

2. Ured ne naplaćuje pristojbe za priopćavanje informacija ili davanje spisa na uvid.

Članak 114.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s administrativnom suradnjom

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljni aranžmani za razmjenu informacija između Ureda i tijela država članica i davanje spisa na uvid kako je navedeno u članku 113., uzimajući u obzir ograničenja kojima u skladu s člankom 109. podliježe uvid u spise u vezi s prijavama za dizajn EU-a ili registracijama dizajna EU-a ako se daju na uvid trećim stranama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Odjeljak 4.

Zastupanje

Članak 115.

Opća načela zastupanja

1. Podložno stavku 2., nitko nije obavezan imati zastupnika pred Uredom.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. drugi podstavak ovog članka, fizičke ili pravne osobe koje u EGP-u nemaju ni domicil ni glavno mjesto poslovanja ni stvarni i djelatni industrijski ili trgovački poslovni nastan pred Uredom su zastupane u skladu s člankom 116. stavkom 1. u svim postupcima predviđenima ovom Uredbom, osim u podnošenju prijave za registrirani dizajn EU-a.

3. Fizičke ili pravne osobe koje u EGP-u imaju domicil ili glavno mjesto poslovanja ili stvarni i djelatni industrijski ili trgovački poslovni nastan može pred Uredom zastupati zaposlenik.

Zaposlenik pravne osobe na koju se primjenjuje ovaj stavak može zastupati i druge pravne osobe koje su gospodarski povezane s prvom pravnom osobom, čak i ako te druge pravne osobe nemaju ni domicil ni glavno mjesto poslovanja ni stvarni i djelatni industrijski ili trgovački poslovni nastan u EGP-u.

Zaposlenici koji zastupaju osobe u smislu ovog stavka na zahtjev Ureda ili, prema potrebi, na zahtjev stranke u postupku dostavljaju Uredu potpisano ovlaštenje koje se ulaže u spis.

4. Ako postoji više podnositelja prijave ili više trećih strana koje zajedno djeluju, imenuje se zajednički zastupnik.

Članak 116.

Profesionalno zastupanje

1. Fizičke ili pravne osobe u postupcima pred Uredom na temelju ove Uredbe mogu zastupati samo sljedeće osobe:

(a) odvjetnik koji je kvalificiran u jednoj od država stranaka Sporazuma o EGP-u i koji ima mjesto poslovanja u EGP-u, ako je odvjetnik u toj državi ovlašten nastupati kao zastupnik u predmetima industrijskog vlasništva;

(b) ovlašteni zastupnici čije se ime nalazi na popisu ovlaštenih zastupnika iz članka 120. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001;

(c) ovlašteni zastupnici čije se ime nalazi na posebnom popisu ovlaštenih zastupnika za predmete koji se odnose na dizajn iz stavka 4.

2. Ovlašteni zastupnici iz stavka 1. točke (c) ovlašteni su pred Uredom zastupati treće osobe samo u postupcima u predmetima koji se odnose dizajn.

3. Zastupnici koji nastupaju pred Uredom, na zahtjev Ureda ili, prema potrebi, druge stranke u postupku, dostavljaju Uredu potpisano ovlaštenje koje se ulaže u spis.

4. Ured uspostavlja i vodi poseban popis ovlaštenih zastupnika za predmete koji se odnose na dizajn. Svaka fizička osoba koja ispunjava sljedeće uvjete može biti uključena na taj popis:

(a) državljanin je države stranke Sporazuma o EGP-u;

(b) ima mjesto poslovanja ili zaposlenja u EGP-u;

(c) ima pravo zastupati fizičke ili pravne osobe u predmetima koji se odnose na dizajn pred Uredom Beneluksa za intelektualno vlasništvo ili pred središnjim uredom za industrijsko vlasništvo države stranke Sporazuma o EGP-u.

Ako pravo iz prvog podstavka točke (c) nije uvjetovano zahtjevom u pogledu posjedovanja posebnih stručnih kvalifikacija, osoba koja podnosi zahtjev za upis na taj popis i koja nastupa u predmetima koji se odnose na dizajn pred Uredom Beneluksa za intelektualno vlasništvo ili središnjim uredom za industrijsko vlasništvo mora imati radno iskustvo od najmanje pet godina u takvim predmetima.

Međutim, od osoba čija je stručna kvalifikacija za zastupanje fizičkih ili pravnih osoba u predmetima koji se odnose na dizajn pred Uredom Beneluksa za intelektualno vlasništvo ili središnjim uredom za industrijsko vlasništvo službeno priznata u skladu s propisima utvrđenima u predmetnoj državi ne zahtijeva se da imaju prethodno radno iskustvo.

5. Unos u popis ovlaštenih zastupnika u predmetima koji se odnose na dizajn obavlja se na zahtjev uz koji je priložena potvrda koju izdaje Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo ili središnji ured za industrijsko vlasništvo predmetne države članice, u kojoj se navodi da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 4. Unosi u popis ovlaštenih zastupnika za predmete koji se odnose na dizajn objavljuju se u Službenom listu Ureda.

6. Izvršni direktor može odobriti izuzeće od sljedećeg:

(a) zahtjeva utvrđenog u stavku 4. prvom podstavku točki (a) u slučaju visokokvalificiranih stručnjaka, pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi utvrđeni u stavku 4. prvom podstavku točkama (b) i (c);

(b) zahtjeva utvrđenog u stavku 4. drugom podstavku, ako osoba koja podnosi zahtjev za unos na popis predoči dokaz da je stekla potrebne kvalifikacije na neki drugi način.

7. Osoba može biti izbrisana s popisa ovlaštenih zastupnika u predmetima koji se odnose na dizajn na vlastiti zahtjev ili ako više nije u mogućnosti nastupati kao ovlašteni zastupnik. Izmjene popisa ovlaštenih zastupnika za predmete koji se odnose na dizajn objavljuju se u Službenom listu Ureda.

8. Zastupnici koji nastupaju pred Uredom unose se u bazu podataka iz članka 105. i dobivaju identifikacijski broj. Ured može od zastupnika zatražiti da dokaže stvarnu i djelatnu prirodu svojeg poslovnog nastana ili zaposlenja na svim navedenim adresama. Izvršni direktor može utvrditi formalne zahtjeve za dobivanje identifikacijskog broja, osobito za udruženja zastupnika, i za unos zastupnikâ u bazu podataka.

Članak 117.

Delegiranje ovlasti u vezi s sa zastupanjem uz ovlaštenje

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem:

(a) uvjetâ i postupka za imenovanje zajedničkog zastupnika iz članka 115. stavka 4.;

(b) uvjeta pod kojima zaposlenici iz članka 115. stavka 3. i ovlašteni zastupnici iz članka 116. stavka 1. podnose Uredu potpisano ovlaštenje radi obavljanja zastupanja i sadržaja tog ovlaštenja;

(c) okolnosti pod kojima određena osoba može biti uklonjena s popisa ovlaštenih zastupnika u predmetima koji se odnose na dizajn iz članka 116. stavka 7.

GLAVA IX.

NADLEŽNOST I POSTUPANJE U PRAVNIM POSTUPCIMA KOJI SE ODNOSE NA DIZAJN EU-A

Odjeljak 1.

Nadležnost i izvršenje

Članak 118.

Primjena pravila Unije o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

1. Osim ako je ovom Uredbom drukčije određeno, pravila Unije o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima primjenjuju se na postupke koji se odnose na dizajne EU-a i prijave za registrirani dizajn EU-a, kao i na postupke koji se odnose na istodobne i uzastopne tužbe na osnovi dizajna EU-a i nacionalnih dizajna.

2. U slučaju postupaka koji se odnose na tužbe i zahtjeve iz članka 120. ove Uredbe:

(a) ne primjenjuju se članci 4. i 6., članak 7. točke 1., 2., 3. i 5. i članak 35. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ([15]);

(b) članci 25. i 26. Uredbe (EU) br. 1215/2012 primjenjuju se podložno ograničenjima utvrđenima u članku 121. stavku 4. ove Uredbe;

(c) odredbe poglavlja II. Uredbe (EU) br. 1215/2012 koje se primjenjuju na osobe s domicilom u državi članici primjenjuju se i na osobe koje nemaju domicil ni u jednoj državi članici, ali tamo imaju poslovni nastan.

([15]) Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2012., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj).

3. Upućivanja u ovoj Uredbi na Uredbu (EU) br. 1215/2012 prema potrebi uključuju Sporazum između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ([16]) sklopljen 19. listopada 2005.

Odjeljak 2.

Sporovi u vezi s povredama i valjanosti dizajna EU-a

Članak 119.

Sudovi za dizajn EU-a

1. Države članice na svojim područjima imenuju što je moguće manji broj nacionalnih sudova i vijeća prvog i drugog stupnja („sudovi za dizajn EU-a”) koji obavljaju zadaće koje su im dodijeljene ovom Uredbom.

2. O svakoj promjeni, a koja se tiče broja, imena ili teritorijalne nadležnosti sudova za dizajn EU-a, koji su navedeni na popisu sudova za dizajn EU-a koji država članica dostavlja Komisiji u skladu s člankom 80. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 6/2002, predmetna država članica bez odlaganja obavješćuje Komisiju.

3. Komisija obavješćuje države članice o informacijama iz stavka 2. i objavljuje ih u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 120.

Nadležnost za povrede i valjanost

Sudovi za dizajn EU-a imaju isključivu nadležnost za:

(a) tužbe zbog povrede i, ako su dopuštene prema nacionalnom pravu, tužbe koje se odnose na prijetnju povredom dizajna EU-a;

(b) tužbe u vezi proglašavanja nepostojanja povrede dizajna EU-a, ako su dopuštene prema nacionalnom pravu;

(c) tužbe za proglašavanje neregistriranog dizajna EU-a ništavim;

(d) protutužbe za proglašavanje ništavosti dizajna EU-a podnesene u vezi s tužbama iz točke (a).

Članak 121.

Međunarodna nadležnost

1. Podložno odredbama ove Uredbe i svim odredbama Uredbe (EU) br. 1215/2012 primjenjivima na temelju članka 118. ove Uredbe, postupci u odnosu na tužbe i zahtjeve navedene u članku 120. ove Uredbe pokreću se pred sudovima države članice u kojoj tuženik ima domicil ili, ako nema domicil ni u jednoj državi članici, u bilo kojoj državi članici u kojoj tuženik ima poslovni nastan

2. Ako tuženik nema domicil ni poslovni nastan niti u jednoj državi članici, takvi se postupci pokreću pred sudovima države članice u kojoj tužitelj ima domicil ili, ako tužitelj nema domicil niti u jednoj državi članici, u bilo kojoj državi članici u kojoj ima poslovni nastan.

3. Ako ni tuženik ni tužitelj nemaju takav domicil niti takav poslovni nastan, takvi se postupci pokreću pred sudovima države članice u kojoj Ured ima sjedište.

([16]) SL L 299, 16.11.2005., str. 62.

4. Odstupajući od stavaka 1., 2. i 3. ovog članka:

(a) članak 25. Uredbe (EU) br. 1215/2012 primjenjuje se ako su stranke suglasne da je nadležan neki drugi sud za dizajn EU-a;

(b) članak 26. Uredbe (EU) br. 1215/2012 primjenjuje se ako se tuženik upušta u postupak pred nekim drugim sudom za dizajn EU-a.

5. Postupci u odnosu na tužbe i zahtjeve iz članka 120. točki (a) i (d) također mogu biti pokrenuti pred sudovima države članice u kojoj je povreda počinjena ili je prijetila opasnost od povrede.

Članak 122.

Opseg nadležnosti nad povredama

1. Sud za dizajn EU-a čija se nadležnost temelji na članku 121. stavcima 1., 2., 3. ili 4. nadležan je za počinjene povrede ili prijetnje povrede na području bilo koje države članice.

2. Sud za dizajn EU-a čija se nadležnost temelji na članku 121. stavku 5. nadležan je samo u odnosu na počinjene povrede ili prijetnje povrede na području države članice u kojoj se taj sud nalazi.

Članak 123.

Tužba ili protutužba za proglašavanje ništavosti dizajna EU-a

1. Tužba ili protutužba za proglašavanje ništavosti dizajna EU-a može se jedino temeljiti na razlozima za ništavost navedenim u članku 27.

2. U slučajevima iz članka 27. stavaka 2., 3., 4. i 5., tužbu ili protutužbu može podnijeti jedino osoba koja je prema tim odredbama na to ovlaštena.

3. Ako je protutužba pokrenuta u sporu u kojem nositelj prava na dizajn EU-a još nije stranka u postupku, nositelja prava se o tome obavješćuje i on se može pridružiti kao stranka u sporu u skladu s uvjetima utvrđenim pravom države članice u kojoj se sud nalazi.

4. Valjanost dizajna EU-a ne može se osporavati tužbom za proglašavanje nepostojanja povrede.

5. Sud za dizajn EU-a kojem je podnesena protutužba za proglašavanje ništavosti registriranog dizajna EU-a ne nastavlja s ispitivanjem protutužbe sve dok zainteresirana stranka ili sud ne obavijeste Ured o datumu na koji je podnesena protutužba. Ured tu informaciju unosi u Registar u skladu s člankom 104. stavkom 3. točkom (q). Ako je zahtjev za proglašavanje ništavosti registriranog dizajna EU-a podnesen Uredu prije nego što je podnesena protutužba, Ured o tome obavješćuje sud te sud zastaje s postupkom u skladu člankom 130. stavkom 1. dok odluka o zahtjevu ne postane pravomoćna ili dok se ne povuče.

6. Sud za dizajn EU-a u saslušanju protutužbe za proglašavanje ništavosti registriranog dizajna EU-a može, na zahtjev nositelja prava registriranog dizajna EU-a i nakon saslušanja drugih stranaka, zastati s postupkom i zatražiti od tuženika da Uredu podnese zahtjev za proglašavanje ništavosti u roku koji odredi sud. Ako se zahtjev ne podnese u tom roku, postupak se nastavlja, a protutužba se smatra povučenom. Primjenjuje se članak 130. stavak 3.

Članak 124.

Pretpostavka valjanosti – obrana u odnosu na meritum

1. U postupcima u vezi s tužbom zbog povrede ili tužbom zbog opasnosti od povrede registriranog dizajna EU-a, sud za dizajn EU-a smatra dizajn EU-a valjanim. Valjanost se može osporavati samo protutužbom za proglašavanje ništavosti. Međutim, prigovor u odnosu na ništavost dizajna EU-a, koji je podnesen drukčije nego protutužbom, dopušten je samo ako se tuženik pozove na to da se dizajna EU-a može proglasiti ništavim na osnovi ranijeg prava nacionalnog dizajna, u smislu članka 27. stavka 1. točke (d), a koje pripada tuženiku.

2. U postupcima u vezi s tužbom zbog povrede ili tužbom zbog opasnosti od povrede neregistriranog dizajna EU-a, sud za dizajn EU-a smatra dizajna EU-a valjanim ako nositelj prava pruži dokaz da su ispunjeni uvjeti utvrđeni člankom 12. i navede od čega se sastoji individualni karakter njegova dizajna EU-a. Međutim, tuženik može osporiti njegovu valjanost uz pomoć prigovora ili protutužbe za proglašavanje ništavosti.

Članak 125.

Sudske odluke o ništavosti

1. Ako je u postupku pred sudom za dizajn EU-a protutužbom za proglašavanje ništavosti osporen neki dizajn EU-a:

(a) sud proglašava dizajn EU-a ništavim ako se ustanovi da bilo koji od razloga navedenih u članku 27. dovodi u pitanje održavanje dizajna EU-a;

(b) sud odbija protutužbu ako se ustanovi da nijedan od razloga navedenih u članku 27. ne dovodi u pitanje održavanje dizajna EU-a.

2. Sud za dizajn EU-a odbacuje protutužbu za proglašavanje ništavosti registriranog dizajna EU-a ako je odluka koju je donio Ured, a koja se odnosi na isti predmet i iste razloge za pokretanje postupka te koja je uključivala iste stranke već postala pravomoćna.

3. Ako je sud za dizajn EU-a donio sudsku odluku na osnovi protutužbe za proglašavanje ništavosti registriranog dizajna EU-a, a ta je odluka postala pravomoćna, sud ili bilo koja od stranaka u nacionalnom postupku bez odgode šalju Uredu primjerak sudske odluke. Ured ili bilo koja zainteresirana stranka mogu zatražiti informacije o takvoj sudskoj odluci. Ured sudsku odluku unosi u Registar u skladu s člankom 104. stavkom 3. točkom (r).

Članak 126.

Učinci presude o ništavosti

Kada postane pravomoćna, presuda suda za dizajn EU-a kojom se dizajn EU-a proglašava ništavim u svim državama članicama proizvodi učinke predviđene člankom 28.

Članak 127.

Primjenjivo pravo

1. Sudovi za dizajn EU-a primjenjuju odredbe ove Uredbe.

2. U svim predmetima koji se odnose na dizajn i koji nisu obuhvaćeni ovom Uredbom sud za dizajn EU-a primjenjuje važeće nacionalno pravo.

3. Osim ako je ovom Uredbom drukčije predviđeno, sud za dizajn EU-a primjenjuje pravila postupka koja uređuju istu vrstu postupaka u vezi s pravom nacionalnog dizajna u državi članici u kojoj se sud nalazi.

Članak 128.

Sankcije u postupcima zbog povreda

1. Ako sud za dizajn EU-a utvrdi da je tuženik povrijedio ili namjeravao povrijediti dizajn EU-a, izdaje nalog kojim se tuženiku zabranjuje daljnje vršenje radnji kojima se povređuje ili kojima bi se povrijedio dizajn EU-a, osim ako postoje posebni razlozi da to ne učini. Ujedno poduzima mjere u skladu sa svojim nacionalnim pravom kojima se nastoji osigurati poštovanje te zabrane.

2. Sud za dizajn EU-a može primijeniti i mjere ili naloge dostupne u okviru primjenjivog prava za koje smatra da su prikladni u okolnostima slučaja.

Članak 129.

Privremene mjere, uključujući zaštitne mjere

1. Sudovima države članice, uključujući sudove za dizajn EU-a, može biti podnesen zahtjev za privremene mjere, uključujući zaštitne mjere, u odnosu na dizajn EU-a koje su na raspolaganju prema pravu te države u odnosu na nacionalna prava dizajna čak i ako je, prema ovoj Uredbi, stvarno nadležan sud za dizajn EU-a druge države članice.

2. U postupcima koji se odnose na privremene mjere, uključujući i zaštitne mjere, dopušten je prigovor ništavosti koji tuženik podnese na drugačiji način od protutužbe za proglašavanje ništavosti dizajna EU-a. Članak 124. stavak 2. ipak se primjenjuje *mutatis mutandis*.

3. Sud za dizajn EU-a čija se nadležnost temelji na članku 121. stavcima 1., 2., 3. ili 4. ove Uredbe nadležan je za izricanje privremenih mjera, uključujući zaštitne mjere, koje se, podložno svim postupcima potrebnima za priznavanje i izvršenje u skladu s poglavljem III. Uredbe (EU) br. 1215/2012, primjenjuju na državnom području bilo koje države članice. Takvu nadležnost nema nijedan drugi sud.

Članak 130.

Posebna pravila o povezanim postupcima

1. Sud za dizajn EU-a koji vodi postupak iz članka 120., osim postupka za proglašavanje nepostojanja povrede, osim ako postoje posebni razlozi za nastavak postupka, po službenoj dužnosti nakon saslušanja stranaka ili na zahtjev jedne od stranaka i nakon saslušanja drugih stranaka, zastaje s postupkom ako se valjanost dizajna EU-a već osporava pred drugim sudom za dizajn EU-a na temelju protutužbe ili, kod registriranog dizajna EU-a, ako je zahtjev za proglašavanje ništavosti već podnesen Uredu.

2. Ured, kada postupa po zahtjevu za proglašavanje ništavosti registriranog dizajna EU-a, osim ako postoje posebni razlozi za nastavak postupka, po službenoj dužnosti nakon saslušanja stranaka, ili na zahtjev jedne od stranaka i nakon saslušanja drugih stranaka, zastaje s postupkom ako se valjanost registriranog dizajna EU-a već osporava na temelju protutužbe pred sudom za dizajn EU-a. Međutim, ako jedna od stranaka u postupku pred sudom za dizajn EU-a tako zahtijeva, sud može zastati s postupkom nakon saslušanja drugih stranaka u tom postupku. Ured u ovom stupnju nastavlja postupak koji se pred njim vodi i s kojim se zastalo u postupanju.

3. Ako sud za dizajn EU-a zastane s postupkom može narediti privremene mjere, uključujući zaštitne mjere, za vrijeme trajanja zastoja.

Članak 131.

Nadležnost sudova za dizajn EU-a drugog stupnja – daljnje žalbe

1. Žalba sudu za dizajn EU-a drugog stupnja može se izjaviti protiv odluka sudova za dizajn EU-a prvog stupnja u odnosu na postupke koji su posljedica tužbi i zahtjeva iz članka 120.

2. Uvjeti pod kojima se žalba može podnijeti sudu za dizajn EU-a drugog stupnja određuju se nacionalnim pravom države članice u kojoj se sud nalazi.

3. U odnosu na odluke sudova za dizajn EU-a drugog stupnja primjenjuju se nacionalna pravila koja se odnose na daljnje žalbe.

Odjeljak 3.

Drugi sporovi koji se tiču dizajna EU-a

Članak 132.

Dopunske odredbe o nadležnosti nacionalnih sudova koji nisu sudovi za dizajn EU-a

1. U državi članici čiji sudovi imaju nadležnost na temelju članka 118. stavka 1. sudovi koji bi imali teritorijalnu i stvarnu nadležnost kad je riječ o tužbama koje se odnose na nacionalno pravo dizajna u toj državi članici nadležni su za tužbe u odnosu na dizajn EU-a koje nisu tužbe iz članka 120.

2. Tužbe koje se odnose na dizajn EU-a, osim onih iz članka 120., za koje na temelju članka 118. stavka 1. i stavka 1. ovog članka nije nadležan nijedan sud, mogu se voditi pred sudovima države članice u kojoj Ured ima sjedište.

Članak 133.

Obveza nacionalnog suda

Nacionalni sud koji vodi postupak u odnosu na dizajn EU-a, osim postupaka iz članka 120., dizajn smatra valjanim. Članak 124. stavak 2. i članak 129. stavak 2. ipak se primjenjuju *mutatis mutandis*.

GLAVA X.

UČINCI NA PRAVO DRŽAVA ČLANICA

Članak 134.

Istovremeni postupci na temelju dizajna EU-a i nacionalnog prava dizajna

1. Ako su postupci zbog povrede ili opasnosti od povrede vode na temelju istog pravnog temelja i između istih stranaka pokrenuti pred sudovima različitih država članica, pri čemu je jedna pokrenula postupak na temelju dizajna EU-a, a druga na temelju prava nacionalnog dizajna koji pružaju istovremenu zaštitu, sud koji nije prvi pokrenuo postupak po službenoj dužnosti proglašava se nenadležnim u korist prvog suda. Sud koji bi bio obavezan proglasiti se nenadležnim može zastati sa svojim postupkom ako je nadležnost drugog suda osporena.

2. Sud za dizajn EU-a koji vodi postupak zbog povrede ili opasnosti od povrede na temelju dizajna EU-a odbija tužbu ako je pravomoćna presuda o meritumu donesena u pogledu istog pravnog temelja i između istih stranaka na temelju prava dizajna koji pruža istovremenu zaštitu.

3. Sud koji vodi postupak zbog povrede ili opasnosti od povrede na temelju nacionalnog prava dizajna odbija tužbu ako je pravomoćna presuda o meritumu donesena u pogledu istog pravnog temelja i između istih stranaka na temelju dizajna EU-a koji pruža istovremenu zaštitu.

4. Stavci 1., 2. i 3. ne primjenjuju se u odnosu na privremene mjere, uključujući i zaštitne mjere.

Članak 135.

Odnos prema drugim oblicima zaštite po nacionalnom pravu

1. Odredbe ove Uredbe ne dovode u pitanje nijednu odredbu prava Unije ili prava odnosne države članice u vezi s neregistriranim dizajnima, žigovima ili ostalim znakovima razlikovanja, patentima i korisnim modelima, tipografskim simbolima, građanskopravnom odgovornošću i nepoštenom tržišnom utakmicom.

2. Dizajn zaštićen kao dizajn EU-a ispunjava i uvjete za zaštitu autorskim pravom od datuma kad je dizajn stvoren ili utvrđen u bilo kojem obliku, pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi zakonodavstva o autorskom pravu.

GLAVA XI.

DODATNE ODREDBE KOJE SE ODNOSE NA URED

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 136.

Primjena Uredbe (EU) 2017/1001

Osim ako je u ovoj glavi drukčije predviđeno, članci od 142. do 146., od 148. do 158., 162. i od 165. do 177. Uredbe (EU) 2017/1001 primjenjuju se na Ured s obzirom na njegove zadaće na temelju ove Uredbe.

Članak 137.

Jezik postupka

1. Prijava za registraciju dizajna EU-a podnosi se na jednom od službenih jezika Unije.

2. Podnositelj prijave navodi drugi jezik koji je jezik Ureda čije korištenje podnositelj prijave prihvaća kao mogući jezik postupanja pred Uredom.

Ako je prijava podnesena na jeziku koji nije jedan od jezika Ureda, Ured osigurava prijevod prijave na jezik koji je naveo podnositelj prijave.

3. Ako je podnositelj prijave za registraciju dizajna EU-a jedina stranka u postupku pred Uredom, jezik postupka je jezik koji je korišten za podnošenje prijave. Ako je prijava podnesena na jeziku koji nije jezik Ureda, Ured može poslati pisanu obavijest podnositelju prijave na jeziku koji je podnositelj prijave kao drugi jezik naveo u svojoj prijavi.

4. Kad je riječ o postupku za proglašavanje ništavosti, jezik postupka je jezik koji je korišten za podnošenje prijave za registraciju dizajna EU-a ako je to jedan od jezika Ureda. Ako je prijava podnesena na jeziku koji nije jezik Ureda, jezik postupka je jezik koji je kao drugi jezik naveden u prijavi.

Zahtjev za proglašavanje ništavosti podnosi se na jeziku postupka.

Ako jezik postupka nije jezik koji je korišten za podnošenje prijave za registraciju dizajna EU-a, nositelj prava na dizajn EU-a može podnositi očitovanja na jeziku podnošenja prijave. Ured osigurava prijevod tih očitovanja na jezik postupka.

Provedbenom uredbom može se utvrditi da troškovi prijevoda koje snosi Ured ne mogu, osim odstupanja koja dopusti Ured kada to opravdava složenost slučaja, biti viši od iznosa koji se određuju za svaku vrstu postupaka na temelju prosječne dužine pisanih izjava koje prima Ured. Izdaci koji prelaze taj iznos, mogu se naplatiti stranci koja izgubi postupak u skladu s člankom 101.

5. Ne dovodeći u pitanje stavak 4.:

(a) sve prijave ili izjave koje se odnose na prijavu za registrirani dizajn EU-a mogu se podnijeti na jeziku koji se upotrebljava za podnošenje prijave za registrirani dizajn EU-a ili na drugom jeziku koji je podnositelj naveo u toj prijavi;

(b) sve prijave ili izjave koje se odnose na prijavu za registrirani dizajn EU-a, osim zahtjeva za proglašavanje ništavosti u skladu s člankom 73. ili izjave o odricanju u skladu s člankom 71., mogu se podnijeti na jednom od jezika Ureda.

Međutim, ako se upotrebljava jedan od obrazaca Ureda iz članka 89., takav se obrazac može upotrijebiti na bilo kojem službenom jeziku Unije, pod uvjetom da je obrazac, kad je riječ o tekstualnim elementima, ispunjen na jednom od jezika Ureda.

6. Stranke u postupcima zbog ništavosti mogu se dogovoriti da neki drugi službeni jezik Unije bude jezik postupka.

7. Ne dovodeći u pitanje stavke 3. i 6. te osim ako je drukčije predviđeno, u pisanim postupcima pred Uredom svaka stranka može se služiti bilo kojim jezikom Ureda. Ako izabrani jezik nije jezik postupka, stranka dostavlja prijevod na taj jezik u roku od mjesec dana od datuma podnošenja izvornog dokumenta. Ako je podnositelj prijave za registrirani dizajn EU-a jedina stranka u postupku pred Uredom, a jezik koji se upotrebljava za podnošenje prijave za registrirani dizajn EU-a nije jedan od jezika Ureda, prijevod se može podnijeti i na drugom jeziku koji je podnositelj naveo u prijavi.

8. Izvršni direktor određuje način na koji se prijevodi ovjeravaju.

Članak 138.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s potrebom za prijevodom i normama prijevoda

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje sljedeće:

(a) u kojoj se mjeri popratna dokumentacija koju treba upotrebljavati u pisanim postupcima pred Uredom može podnijeti na bilo kojem službenom jeziku Unije i potreba da se dostavi prijevod;

(b) potrebne norme prijevoda koji treba podnijeti Uredu.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 139.

Objava i upisi u Registar

1. Svi podaci čija je objava propisana ovom Uredbom ili aktom donesenim u skladu s njome objavljuju se na svim službenim jezicima Unije.

2. Svi upisi u Registar objavljuju se na svim službenim jezicima Unije.

3. U slučaju dvojbe vjerodostojan je tekst na jeziku Ureda na kojem je podnesena prijava za registrirani dizajn EU-a. Ako je prijava podnesena na službenom jeziku Unije koji nije jedan od jezika Ureda, vjerodostojan je tekst na jeziku koji je podnositelj prijave naveo kao drugi jezik.

Članak 140.

Dodatne ovlasti izvršnog direktora

Osim ovlasti dodijeljenih izvršnom direktoru člankom 157. stavkom 4. točkom (o) Uredbe (EU) 2017/1001, izvršni direktor izvršava ovlasti dodijeljene člancima 42. stavkom 5., člankom 44. stavkom 1., člankom 49. stavkom 5., člankom 50. stavkom 2., člankom 79. stavkom 2., člankom 83. stavkom 5., člancima 85., 88. i 90., člankom 104. stavkom 4., člankom 105. stavkom 3., člankom 107., člankom 110. stavkom 1., člancima 112. i 116., člankom 137. stavkom 8., člankom 148., člankom 149. stavkom 1., člancima 150. i 151. ove Uredbe u skladu s kriterijima utvrđenima u ovoj Uredbi i aktima donesenima u skladu s njome.

Odjeljak 2.

Postupci

Članak 141.

Nadležnost

Za donošenje odluka u vezi s postupcima utvrđenima u ovoj Uredbi nadležni su:

(a) ispitivači;

(b) odjel zadužen za Registar;

(c) odjeli za poništaje;

(d) žalbena vijeća.

Članak 142.

Ispitivači

Ispitivači su odgovorni za donošenje odluka u ime Ureda u vezi s prijavom za registrirani dizajn EU-a.

Članak 143.

Odjel zadužen za Registar

1. Osim ovlasti koje su mu dodijeljene Uredbom (EU) 2017/1001 odjel zadužen za Registar odgovoran je za donošenje odluka u vezi s upisima u Registar iz ove Uredbe i drugih odluka propisanih ovom Uredbom koje nisu u nadležnosti ispitivačâ ili odjela za poništaje.

2. Odjel zadužen za Registar odgovoran je i za održavanje popisa ovlaštenih zastupnika u predmetima koji se odnose na dizajn.

Članak 144.

Odjeli za poništaje

1. Odjel za poništaje nadležan je za donošenje odluka u vezi sa zahtjevima za proglašavanje ništavosti registriranih dizajna EU-a.

2. Odjel za poništaje sastoji se od tri člana. Najmanje jedan od članova mora imati pravne kvalifikacije.

3. Odluke koje se odnose na troškove ili postupke donosi jedan član odjela za poništaje.

Članak 145.

Dodjela provedbenih ovlasti u vezi s odlukama koje donosi jedan član

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju točne vrste odluka koje treba donijeti jedan član u skladu s člankom 144. stavkom 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 159. stavka 2.

Članak 146.

Žalbena vijeća

Osim ovlasti koje su im dodijeljene člankom 165. Uredbe (EU) 2017/1001, žalbena vijeća odgovorna su za odlučivanje o žalbama protiv odluka tijelâ Ureda iz članka 141. točaka (a), (b) i (c) ove Uredbe u vezi s postupcima utvrđenima u ovoj Uredbi.

Članak 147.

Delegiranje ovlasti u vezi sa žalbenim vijećima

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 160. ove Uredbe radi dopune ove Uredbe u kojima se utvrđuju pojedinosti o ustroju žalbenih vijeća u postupcima koji se odnose na dizajn na temelju ove Uredbe ako je u takvim postupcima potrebno da žalbena vijeća imaju drukčiji ustroj od onog utvrđenog u delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 168. Uredbe (EU) 2017/1001.

Odjeljak 3.

Pristojbe i njihovo plaćanje

Članak 148.

Pristojbe i naknade te datum dospijeća

1. Izvršni direktor određuje iznos koji se mora naplatiti za sve usluge koje pruža Ured osim onih utvrđenih u Prilogu I., kao i iznos koji se mora naplatiti za publikacije koje izdaje Ured. Iznosi naknada određuju se u eurima i objavljuju se u Službenom listu Ureda. Iznos svake naknade ne smije premašiti iznos potreban za pokrivanje troškova određene usluge koju pruža Ured.

2. Pristojbe i naknade za koje ovom Uredbom nije utvrđen datum dospijeća dospijevaju na dan primitka zahtjeva za uslugu iz koje proizlazi pristojba ili naknada.

Uz suglasnost Odbora za proračun izvršni direktor može utvrditi koje usluge navedene u prvom podstavku ne ovise o prethodnom plaćanju odgovarajućih pristojbi ili naknada.

Članak 149.

Plaćanje pristojbi i naknada

1. Plaćanje pristojbi i naknada Uredu izvršava se metodama plaćanja koje utvrdi izvršni direktor uz suglasnost Odbora za proračun.

Metode plaćanja utvrđene u skladu s prvim podstavkom objavljuju se u Službenom listu Ureda. Sva se plaćanja izvršavaju u eurima.

2. Plaćanja izvršena metodama plaćanja koje su različite od onih navedenih u stavku 1. smatraju se neizvršenima te se plaćeni iznos vraća.

3. Uplate moraju sadržavati nužne informacije koji Uredu omogućuju da odmah utvrdi svrhu plaćanja.

4. Ako se svrha plaćanja iz stavka 2. ne može odmah utvrditi, Ured zahtijeva da mu osoba koja izvršava plaćanje unutar određenog roka dostavi pisanu obavijest o toj svrsi. Ako osoba ne ispuni zahtjev u tom razdoblju, smatra se da plaćanje nije izvršeno te se plaćeni iznos vraća.

Članak 150.

Datum koji se smatra datumom plaćanja

Izvršni direktor određuje datum na koji se plaćanja smatraju izvršenima.

Članak 151.

Nedostatna plaćanja i povrat preplaćenih iznosa

1. Smatra se da je plaćanje izvršeno u roku samo ako je pravodobno uplaćen cijeli iznos pristojbe ili naknade. Ako pristojba ili naknada nije uplaćena u cijelosti, iznos koji je uplaćen vraća se nakon isteka roka za plaćanje.

2. Međutim, u mjeri u kojoj je to moguće u vremenu preostalom prije isteka roka za plaćanje, Ured osobi koja izvršava plaćanje daje mogućnost da uplati iznos koji nedostaje.

3. Izvršni direktor uz suglasnost Odbora za proračun može odustati od postupka za prisilnu naplatu bilo kojeg iznosa koji se duguje ako je iznos koji se treba naplatiti minimalan ili ako je takva naplata previše nesigurna.

4. Ako se pristojba ili naknada preplate, preplaćena se razlika vraća.

GLAVA XII

MEĐUNARODNA REGISTRACIJA DIZAJNA

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 152.

Primjena odredaba

1. Osim ako je u ovoj glavi drukčije određeno, ova Uredba i bilo koje uredbe o provedbi ove Uredbe donesene u skladu s člankom 159. primjenjuju se *mutatis mutandis* na registracije industrijskog dizajna u međunarodnom registru koji vodi Međunarodni ured Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (dalje u tekstu „međunarodna registracija" odnosno „Međunarodni ured"), u kojima je designirana Unija, na temelju Ženevskog akta.

2. Svaki upis međunarodne registracije, u kojoj je designirana Unija, u međunarodni registar, ima jednak učinak koji bi imao da je upisan u Registar, i svaka objava međunarodne registracije, u kojoj je designirana Unija, u Službenom glasniku Međunarodnog ureda, ima jednak učinak koji bi imala da je objavljena u Službenom glasniku dizajna EU-a.

Odjeljak 2.

Međunarodne registracije u kojima je designirana unija

Članak 153.

Postupak za podnošenje međunarodne prijave

Međunarodne prijave u skladu s člankom 4. stavkom 1. Ženevskog akta podnose se izravno Međunarodnom uredu.

Članak 154.

Pristojbe za designaciju

Propisane pristojbe za designaciju iz članka 7. stavka 1. Ženevskog akta zamjenjuju se individualnom pristojbom za designaciju.

Članak 155.

Učinci međunarodnih registracija u kojoj je designirana Unija

1. Međunarodna registracija u kojoj je designirana Unija ima od datuma registracije iz članka 10. stavka 2. Ženevskog akta, jednak učinak kao prijava za registrirani industrijski dizajn EU-a.

2. Ako nije došlo do obavješćivanja o odbijanju ili ako je takvo odbijanje povučeno, međunarodna registracija dizajna, u kojoj je designirana Unija, od datuma na koji upućuje stavak 1., ima jednak učinak registraciji dizajna koji je registrirani dizajn EU-a.

3. Ured pruža informacije o međunarodnim registracijama iz stavka 2. u obliku elektroničke poveznice na bazu podataka međunarodnih registracija dizajna koja se može pretraživati i koju vodi Međunarodni ured.

Članak 156.

Ispitivanje razloga za odbijanje

1. Ako Ured tijekom ispitivanja međunarodne registracije zaključi da dizajn za koji se traži zaštita ne odgovara definiciji iz članka 4. točke l. ove Uredbe, da je dizajn protivan javnom interesu ili prihvaćenim moralnim načelima ili da dizajn predstavlja nepriličnu upotrebu bilo kojeg od elemenata navedenih u članku 6.b Pariške konvencije ili oznaka, amblema i grbova koji nisu obuhvaćeni navedenim člankom 6.b te konvencije i koji su od posebnog javnog interesa u pojedinoj državi članici, Ured Međunarodnom uredu šalje obavijest o odbijanju najkasnije šest mjeseci od datuma objave međunarodne registracije te navodi razloge za odbijanje u skladu s člankom 12. stavkom 2. Ženevskog akta.

2. Ako je nositelj međunarodne registracije obvezan imati zastupnika pred Uredom u skladu s člankom 115. stavkom 2., obavijest iz stavka 1. ovog članka mora sadržavati upućivanje na obvezu nositelja da imenuje zastupnika iz članka 116. stavka 1.

3. Ured utvrđuje rok u kojem se nositelj međunarodne registracije može odreći međunarodne registracije u odnosu na Uniju, ograničiti međunarodnu registraciju na jedan industrijski dizajn ili neke industrijske dizajne u odnosu na Uniju ili podnijeti primjedbe te u kojem nositelj, prema potrebi, imenuje zastupnika. Rok počinje na dan kad Ured izda obavijest o odbijanju.

4. Ako nositelj ne imenuje zastupnika u roku iz stavka 3., Ured odbija učinke međunarodne registracije.

5. Ako nositelj u utvrđenom roku podnese primjedbe koje zadovoljavaju Ured, Ured povlači odbijenicu i obavješćuje Međunarodni ured u skladu s člankom 12. stavkom 4. Ženevskog akta. Ako nositelj u skladu s člankom 12. stavkom 2. Ženevskog akta u propisanom roku ne podnese primjedbe koje zadovoljavaju Ured, Ured potvrđuje odluku o odbijanju zaštite za međunarodnu registraciju. Ta odluka podliježe žalbi u skladu s člancima od 66. do 72. Uredbe (EU) 2017/1001 u vezi s člankom 77. stavkom 2. ove Uredbe.

6. Ako se nositelj odrekne međunarodne registracije ili je ograniči na jedan industrijski dizajn ili neke industrijske dizajne u odnosu na Uniju, nositelj o tome obavješćuje Međunarodni ured postupkom evidencije u skladu s člankom 16. stavkom 1. podtočkama iv. i v. Ženevskog akta.

Članak 157.

Proglašavanje ništavim učinaka međunarodne registracije

1. Učinci međunarodne registracije u Uniji mogu se proglasiti ništavim djelomično ili u cijelosti, u skladu s postupkom iz glava VI. i VII. ili od strane suda za dizajn EU-a na temelju protutužbe u postupku radi povrede prava.

2. U slučaju da Ured ima saznanja o proglašenju ništavosti, o tome obavješćuje Međunarodni ured.

Članak 158.

Produljenja

Međunarodna registracija produljuje se izravno u Međunarodnom uredu u skladu s člankom 17. Ženevskog akta.

GLAVA XIII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 159.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za provedbena pravila osnovan Uredbom (EU) 2017/1001. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 160.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članaka 58., 75., 78., 82., 84., 86., 89., 91., 94., 98., 117. i 147. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od 8. prosinca 2024.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 58., 75., 78., 82., 84., 86., 89., 91., 94., 98., 117. i 147. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima, među ostalim i stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 58., 75., 78., 82., 84., 86., 89., 91., 94., 98., 117. i 147. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 161.

Odredbe u vezi s proširenjem Unije

1. Od dana pristupanja Bugarske, Češke Republike, Estonije, Hrvatske, Cipra, Latvije, Litve, Mađarske, Malte, Poljske, Rumunjske, Slovenije i Slovačke („nova država članica/nove države članice”) dizajn EU-a koji je zaštićen ili za koji je podnesena prijava prema ovoj Uredbi prije odgovarajućeg dana njihova pristupanja proširuje se na državno područje tih država članica kako bi imao jednak učinak u čitavoj Uniji.

2. Prijava za registraciju dizajna EU-a ne može se odbiti na osnovi bilo kojeg od razloga za nemogućnost registriracije navedenih u članku 56. stavku 1., ako su ti razlozi postali primjenjivi isključivo zbog pristupanja nove države članice.

3. Dizajn EU-a iz stavka 1. ovog članka ne može se proglasiti ništavim na temelju članka 27. stavka 1. ako su razlozi ništavosti postali primjenjivi isključivo zbog pristupanja nove države članice.

4. Podnositelj zahtjeva ili nositelj ranijeg prava u novoj državi članici može se protiviti uporabi dizajna EU-a koji je obuhvaćen člankom 27. stavkom 1. točkama (d), (e) ili (f) na državnom području gdje je ranije pravo zaštićeno. Za potrebe ove odredbe, „ranije pravo” podrazumijeva pravo stečeno ili pravo za koje je podnesena prijava u dobroj vjeri prije pristupanja.

5. Stavci 1., 3. i 4. primjenjuju se i na neregistrirani dizajn EU-a.

Članak 162.

Evaluacija

1. Komisija do 1. siječnja 2030. i svakih pet godina nakon toga provodi evaluaciju provedbe ove Uredbe.

2. Komisija dostavlja izvješće o evaluaciji zajedno sa svojim zaključcima izvedenima na temelju tog izvješća Europskom parlamentu, Vijeću i Upravljačkom odboru. Nalazi evaluacije objavljuju se.

Članak 163.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 6/2002 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III. ovoj Uredbi.

Članak 164.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu 1. srpnja 2026.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. ožujka 2026.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednica*
R. METSOLA	M. RAOUNA

PRILOG I.

Iznosi pristojbi iz članka 148. stavka 1.

Pristojbe koje se plaćaju Uredu na temelju ove Uredbe jesu sljedeće (u EUR):

1. Pristojba za prijavu iz članka 42. stavka 4.:

   350 EUR.

2. Individualna pristojba za designaciju za međunarodnu registraciju iz članka 154.:

   62 EUR po dizajnu.

3. Pristojba za odgodu objave iz članka 42. stavka 4.:

   40 EUR.

4. Dodatna pristojba za prijavu za svaki dodatni dizajn uključen u višestruku prijavu iz članka 44. stavka 2.:

   125 EUR.

5. Dodatna pristojba za odgodu objave za svaki dodatni dizajn uključen u višestruku prijavu koji podliježe odgodi objave iz članka 44. stavka 2.:

   20 EUR.

6. Pristojba za produljenje iz članka 66. stavaka 1., 3. i 9.:

   (a) za prvo razdoblje produljenja: 150 EUR po dizajnu;

   (b) za drugo razdoblje produljenja: 250 EUR po dizajnu;

   (c) za treće razdoblje produljenja: 400 EUR po dizajnu;

   (d) za četvrto razdoblje produljenja: 700 EUR po dizajnu.

7. Individualna pristojba za produljenje za međunarodnu registraciju iz članka 154.:

   (a) za prvo razdoblje produljenja: 62 EUR po dizajnu;

   (b) za drugo razdoblje produljenja: 62 EUR po dizajnu;

   (c) za treće razdoblje produljenja: 62 EUR po dizajnu;

   (d) za četvrto razdoblje produljenja: 62 EUR po dizajnu.

8. Pristojba za zakašnjelo plaćanje pristojbe za produljenje iz članka 66. stavka 3.:

   25 % pristojbe za produljenje.

9. Pristojba za podnošenje zahtjeva za proglašavanje ništavosti iz članka 73. stavka 2.:

   320 EUR.

10. Pristojba za nastavak postupka iz članka 96. stavka 1.:

    400 EUR.

11. Pristojba za povrat u prijašnje stanje iz članka 95. stavka 3.:

    200 EUR.

12. Pristojba za registraciju licencije ili drugog prava u odnosu na registrirani dizajn EU-a iz članka 37. stavaka 1. i 2. ili za registraciju licencije ili drugog prava u odnosu na prijavu za dizajn EU-a iz članka 37. stavaka 1. i 2. i članka 40.:

    (a) za dodjeljivanje licencije: 200 EUR po dizajnu.

    (b) za prijenos licencije: 200 EUR po dizajnu.

    (c) za nastanak stvarnog prava: 200 EUR po dizajnu.

    (d) za prijenos stvarnog prava: 200 EUR po dizajnu.

    (e) za ovrhu: 200 EUR po dizajnu.

    Pristojba iznosi do najviše 1 000 EUR ako je u istom zahtjevu za registraciju licencije ili nekog drugog prava ili u isto vrijeme podneseno više zahtjeva.

13. Pristojba za promjenu registriranog dizajna EU-a iz članka 67. stavka 3.:

    200 EUR.

14. Pristojba za preispitivanje utvrđivanje troškova postupka koje treba nadoknaditi iz članka 101. stavka 7.:

    100 EUR.

15. Pristojba za žalbu iz članka 68. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001, koja se također primjenjuje na žalbe na temelju ove Uredbe u skladu s člankom 77. stavkom 2.:

    720 EUR.

PRILOG II.

Uredba stavljena izvan snage s naknadnim izmjenama

Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 (SL L 3, 5.1.2002., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/6/oj.)	
Akt o pristupanju iz ljeta 2003., Prilog II., točka 4.(C)(III)	
Akt o pristupanju iz ljeta 2005, Prilog III., točka 1.(III)	
Uredba Vijeća (EZ) br. 1891/2006 (SL L 386, 29.12.2006., str. 14., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1891/oj.)	Samo članak 2.
Akt o pristupanju iz ljeta 2012., Prilog III., točka 2.(III)	
Uredba (EU) 2024/2822 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/2822, 18.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2822/oj.)	

PRILOG III.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 6/2002	Ova uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 2.a	Članak 3.
Članak 3.	Članak 4.
Članak 4.	Članak 5.
Članak 5.	Članak 6.
Članak 6.	Članak 7.
Članak 7.	Članak 8.
Članak 8.	Članak 9.
Članak 9.	Članak 10.
Članak 10.	Članak 11.
Članak 11.	Članak 12.
Članak 12.	Članak 13.
Članci od 14. do 18.	Članci od 14. do 18.
Članak 18.a	Članak 19.
Članak 19.	Članak 20.
Članak 20.	Članak 21.
Članak 20.a	Članak 22.
Članak 21.	Članak 23.
Članak 22.	Članak 24.
Članak 23.	Članak 25.
Članak 24.	Članak 26.
Članak 25.	Članak 27.

Uredba (EZ) br. 6/2002	Ova uredba
Članak 26.	Članak 28.
Članak 26.a	Članak 29.
Članak 27.	Članak 30.
Članak 28.	Članak 31.
Članak 28.a	Članak 32.
Članak 29.	Članak 33.
Članak 30.	Članak 34.
Članak 31.	Članak 35.
Članak 32.	Članak 36.
Članak 32.a	Članak 37.
Članak 33.	Članak 38.
Članak 33.a	Članak 39.
Članak 34.	Članak 40.
Članak 35.	Članak 41.
Članak 36.	Članak 42.
Članak 36.a	Članak 43.
Članak 37.	Članak 44.
Članak 37.a	Članak 45.
Članak 38.	Članak 46.
Članak 39.	Članak 47.
Članak 40.	Članak 48.
Članak 41.	Članak 49.
Članak 42.	Članak 50.
Članak 42.a	Članak 51.
Članak 43.	Članak 52.
Članak 44.	Članak 53.
Članak 44.a	Članak 54.

Uredba (EZ) br. 6/2002	Ova uredba
Članak 45.	Članak 55.
Članak 47.	Članak 56.
Članak 47.a	Članak 57.
Članak 47.b	Članak 58.
Članak 48.	Članak 59.
Članak 49.	Članak 60.
Članak 49.a	Članak 61.
Članak 50.	Članak 62.
Članak 50.a	Članak 63.
Članak 50.b	Članak 64.
Članak 50.c	Članak 65.
Članak 50.d	Članak 66.
Članak 50.e	Članak 67.
Članak 50.f	Članak 68.
Članak 50.g	Članak 69.
Članak 50.h	Članak 70.
Članak 51.	Članak 71.
Članak 51.a	Članak 72.
Članak 52.	Članak 73.
Članak 53.	Članak 74.
Članak 53.a	Članak 75.
Članak 54.	Članak 76.
Članak 55.	Članak 77.
Članak 55.a	Članak 78.
Članak 62.	Članak 79.
Članak 63.	Članak 80.
Članak 64.	Članak 81.

Uredba (EZ) br. 6/2002	Ova uredba
Članak 64.a	Članak 82.
Članak 65.	Članak 83.
Članak 65.a	Članak 84.
Članak 66.	Članak 85.
Članak 66.a	Članak 86.
Članak 66.b	Članak 87.
Članak 66.c	Članak 88.
Članak 66.d	Članak 89.
Članak 66.e	Članak 90.
Članak 66.f	Članak 91.
Članak 66.g	Članak 92.
Članak 66.h	Članak 93.
Članak 66.i	Članak 94.
Članak 67.	Članak 95.
Članak 67.a	Članak 96.
Članak 67.b	Članak 97.
Članak 67.c	Članak 98.
Članak 68.	Članak 99.
Članak 69.	Članak 100.
Članak 70.	Članak 101.
Članak 70.a	Članak 102.
Članak 71.	Članak 103.
Članak 72.	Članak 104.
Članak 72.a	Članak 105.
Članak 72.b	Članak 106.
Članak 73.	Članak 107.
Članak 73.a	Članak 108.

Uredba (EZ) br. 6/2002	Ova uredba
Članak 74.	Članak 109.
Članak 74.a	Članak 110.
Članak 74.b	Članak 111.
Članak 74.c	Članak 112.
Članak 75.	Članak 113.
Članak 75.a	Članak 114.
Članak 77.	Članak 115.
Članak 78.	Članak 116.
Članak 78.a	Članak 117.
Članak 79.	Članak 118.
Članak 80. stavak 1.	Članak 119. stavak 1.
Članak 80. stavak 2.	—
Članak 80. stavak 3.	Članak 119. stavak 2.
Članak 80. stavak 4.	Članak 119. stavak 3.
Članak 81.	Članak 120.
Članak 82.	Članak 121.
Članak 83.	Članak 122.
Članak 84.	Članak 123.
Članak 85.	Članak 124.
Članak 86.	Članak 125.
Članak 87.	Članak 126.
Članak 88.	Članak 127.
Članak 89.	Članak 128.
Članak 90.	Članak 129.
Članak 91.	Članak 130.
Članak 92.	Članak 131.
Članak 93.	Članak 132.

Uredba (EZ) br. 6/2002	Ova uredba
Članak 94.	Članak 133.
Članak 95.	Članak 134.
Članak 96.	Članak 135.
Članak 97.	Članak 136.
Članci 98. stavci od 1. do 4.	Članak 137. stavci od 1. do 4.
Članak 98. stavak 4.a	Članak 137. stavak 5.
Članak 98. stavak 5.	Članak 137. stavak 6.
Članak 98. stavak 6.	Članak 137. stavak 7.
Članak 98. stavak 7.	Članak 137. stavak 8.
Članak 98.a	Članak 138.
Članak 99.	Članak 139.
Članak 100.	Članak 140.
Članak 102.	Članak 141.
Članak 103.	Članak 142.
Članak 104.	Članak 143.
Članak 105.	Članak 144.
Članak 105.a	Članak 145.
Članak 106.	Članak 146.
Članak - 106.a	Članak 147.
Članak - 106.aa	Članak 148.
Članak - 106.ab	Članak 149.
Članak - 106.ac	Članak 150.
Članak - 106.ad	Članak 151.
Članak 106.a	Članak 152.
Članak 106.b	Članak 153.
Članak 106.c	Članak 154.
Članak 106.d	Članak 155.

Uredba (EZ) br. 6/2002	Ova uredba
Članak 106.e	Članak 156.
Članak 106.f	Članak 157.
Članak 106.g	Članak 158.
Članak 109.	Članak 159.
Članak 109.a	Članak 160.
Članak 110.a	Članak 161.
Članak 110.b	Članak 162.
—	Članak 163.
Članak 111. stavak 1.	Članak 164.
Članak 111. stavci 2. i 3.	—
Prilog	Prilog I.
—	Prilog II.
—	Prilog III.